

פרשת זוהי שרה

דף קכא ע"א

דף קכא ע"א **מדרש הגעלם** ויהיו. רבנן פתווי בהאי קרא, (שיר השירים ו) לכה דודי זצא השדה גלינה בפפרים. תנו רבנן היוצא לדרך יתפלל שלש תפלות, תפלה שהיא וזובה של יום. ותפלת הדרך על הדרך שהוא עושה. ותפלה שיזוזור לביתו לשלום. ולימא להו להני שלשה, אפילו באווד זכיל למעבדיה, דתנינן כל שאלותיו של אדם זכיל למכללינהו בשומע תפלה.

אמר רבי יהודה כל עובדיו דבר נש פתיבין בספרא, הן טב הן בישי, ועל כלהון עתיד למיתן דינא, דתנינן אמר רב יהודה אמר רב, מאי דכתיב, (תהלים קלט) גלמי ראו עיניך, אותם הדברים שעשה הגולם שאינו משגיח בעולם הבא, כולם ראו עיניך שעיינת בהם. ועל ספרך כולם יכתבו, ליתן עליהם דין וזשבון לעולם הבא, הלכך יקדים אדם תפלתו תמיד ויועיל ליה.

אמר רבי יצחק אין אדם עושה עבירות אלא מי שהוא גולם ולא אדם, והיגו שהוא דלא מסתכל בגשמתא קדישא, אלא כל עובדיו כהאי בעירא דלא משגיח ולא ידעת. אמר רבי בו, וכי גולם מתקרי דוד דאמר האי פסוקא. אמר לו רבי יצחק אדם הראשון אמרו, גלמי ראו עיניך, קודם שזרקת בי נשמה, ראו עיניך למעבד בדיוקני בני נשא דדמו לי. ועל ספרך כלם יכתבו, מאן אינון. ימים יוצרו, כהאי צורה דידי. ולא אווד בהם דלא אשתאר ווד מנהון.

אמר רבי בו, למה. אמר ליה תא וזוי, כלהו דדמו ליה או ברמיזא דיכיה, לא מתו במיתת נפשיהון, וכלהו לקו בההוא עניינא מביש.

תא וזוי, אמר רבי יהודה דיוקני דאדם הראשון ושפירותיה הוה כזהרא דרקייעא עלאה דעל גבי שאר רקיעי, וכההוא גהורא דגני קודשא בריך הוא לצדיקייא לעלמא דאתי, וכל אינון דהוו רמיזא ביה מדיוקניה דאדם הראשון ביה לקו ומיתו.

דכך אורווי דקודשא בריך הוא, יהיב עותרא לבר איניש, למה, למיזן עניין ולמעבד פקודוי. לא עביד האי ואתנאי (ואי אתגליא ביה) בההוא עותרא, ביה ילקי דכתיב, (קהלת ה) עשר שבמור לבעליו לרעתו. יהיב ליה בגין, למה, למיכף להו אורווי דקודשא בריך הוא, ולמיטר פקודוי כדאמור באברהם (בראשית יח) פי ידעתיו למען אשר יצוה את בני ואת ביתו אוריו ושברו דרך יי לעשות צדקה וגו'. לא עביד האי ומתגאה בהו, בהו לקי דכתיב, (איוב יח) לא זין לו ולא נכד בעמו וגו'. וכן כהאי זונא כד יהיב קודשא בריך הוא משפירותא טבא עלאה דאדם הראשון להו, למה, בגין למיטר פקודוי ולמעבד רעותיה, לא עבדו כדן אלא אתנאו ביה. ביה לקו כהאי שפירותא.

אמר רב יהודה, כד ברא קודשא בריך הוא אדם הראשון, הוה גולם עד לא זריק ביה נשמתא, וקרא לההוא מלאכא דהוא ממונה על דיוקנא דבני נשא, ואמר לו עיין יצר בדיוקנא

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

אמר רבי יצחק מההוא עפרא ממש דאתברי אדם הראשון גסיב קודשא בריה הוא לאתבראה אליו שיתא, וקרא ליה שת, שיתא, הדיא הוא דכתיב ויולד בדמותו כצלמו מאותה העיסה שגברא הגולם שלו, ועל כך נאמר גלמי ראו עיניך ועיינת בו לעשות (דיא ליג בו) דדאמו ליה. ועל ספרה כלם יכתבו, מאן אינון, כלהו דלא גטרו מאי דיהב קודשא בריה הוא לון ואתטרדו בון עלמא (ואתדנו בההוא דינא).

תנן התם אמר רב יהודה אמר רב אשכוננא דתלת מטון הוי ליליא, וכל זוד וזוד אית ענינא דקודשא בריה הוא בבר נש. כד נפיק נשמתייה מיניה ואשתאר ההוא גולמא גאים על ערסיה, ונשמתייה סלקא בכל ליליא קמי קודשא בריה הוא, אמר רבי יצחק אי זכאה היא וזדאן עמה, ואי לא דוויין לה לבר. אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב, (שיר השירים ה) השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שזולת אהבה אני.

אמר רבי פנחס אמר רבי יהודה השבעתי אתכם בנות ירושלים, הנשמה אומרת לאותם הנשמות הזוכות ליבוס לירושלם של מעלה, והם הנקראות בנות ירושלים על שזוכות ליבוס שם, ולפיכך הנשמה אומרת להם השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי דא קודשא בריה הוא. רב אמר זה זיו אספקלריאה של מעלה. מה תגידו לו שזולת אהבה אני, ליהנות מזיו שלו ולהסתופף בצלו. רב הונא אמר שזולת אהבה אני, אותה התשוקה והכסוף שפספתי בעולם על הכל לפיכך אני וזולה. רבי יהודה אמר זו אהבה שאוהבת הנשמה לגוף, דכיון שנשלהם קצו של גוף אותם הימים שנגזרו עליו כמה דאת אמר ויהיו זווי שרה, מה כתיב ויקם אברהם מעל פני מתו וגו'. אמר רב יהודה אמר רב מה כתיב בפסוק קודם זה דכתיב ותמת שרה בקרית ארבע היא וזרון בארץ כנען.

רבי יצחק אמר רבי יונתן ברא קודשא בריה הוא לאדם והכניס בו ארבעה דברים הנזולקים בגוף. אמר רבי יהודה המזוברים בגוף. רבי יצחק אמר הנזולקים בגוף שהם וזולקים להתפרש כל אזור ליסודו פשוטא האדם בן העולם הזה. רבי יהודה אמר המזוברים בגוף בנזיו, משמע מקרא דכתיב ותמת שרה, זה הגוף. בקרית ארבע, אלו הארבע יסודות. היא וזרון, שהיו מזוברים בגופו בנזיו. בארץ כנען, בעולם הזה הבוחר אדם בזמן מועט: (ע"כ מדרש הנעלם)

ויהיו זווי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, רבי יוסי פתחו ואמר, (ויגה א) וישאו את יונה ויטלהו אל הים ויעמד הים מועפו. הכא אית לאסתכלא, מאי טעמא ארעישת ימא עליה דיונה, ולא ארעישת עליה ארעא, כיון דהוה אויל בגין דלא תשרי עליה שכנתא, ימא (עלמה) אמאי אוזיד ביה כד הוה אויל.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

אָלָא וְדַאי מַלְכָּה בְּאַתְרֵיהּ הָיְתָה. יָם, תַּנּוּן יָם דְּבִימָא לְרַקִּיעַ וְרַקִּיעַ לְכַסָּא
הַכְּבוֹד, וּבִגְזִין כָּף יִמָּא אֲוִיזֵי בֵּיהּ וְנִטְלָ לִיהּ (בְּגִין דְּהוּת עֲרִיק) מִקְבִּי יִמָּא עֲרִיק (נ"א
וּמְקוּמֵי יִמָּא בֵּיהּ שְׂרָא יִרְאָה בְּדוּכְתֵיהּ), שְׂרָדֵי יִמָּא יָדָא בֵּיהּ בְּדוּכְתֵיהּ (נ"א תְּשֵׁרֵי יָדָא בְּדוּכְתֵיהּ).

וַיִּשְׂאוּ אֶת יוֹנָה וַיְטַלְהוּ אֶל הַיָּם. אוֹלִיפְנָא כֹּד הָוּוּ זְטָלֵי לִיהּ וְטַבְעֵי יִרְכּוּ
בְּיָמָא, הָוּת יִמָּא שְׂכִירָה, זְקַפִּין לִיהּ, אֲתֵרְעִישׁ יִמָּא, כָּל מַה דְּטַבְעֵי לִיהּ הָכִי
אֲשֵׁתְכִירָה יִמָּא, עַד דְּאִיהוּ אָמַר שְׂאוּנֵי וְהִטִּילוּנֵי אֶל הַיָּם, מִיָּד וַיִּשְׂאוּ אֶת
יוֹנָה וַיְטַלְהוּ אֶל הַיָּם.

דף קכא ע"ב

כִּיּוֹן דְּאַתְרֵימֵי בְּיָם פְּרוּזָה מַנְיָה זְשַׁמְתִּיהּ, וְסַלְקָא עַד פְּרַסְיָא דְּמַלְכָּא,
וְאַתְדַּנְתָּ קַמִּיהּ, וְאַתְדַּרְתָּ לִיהּ זְשַׁמְתִּיהּ, וְעַל כֵּן בְּפֹמָא דְּהָהוּא נִוְנָא, וּבְמִית
נִוְנָא, לְבַתֵּר אֲתַקִּיִּים הָהוּא נִוְנָא, וְאוּקְמוּהּ. (דף קכא ע"ב)

תָּא וּזְוִי, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר זְשֵׁ סַלִּיק בְּעַרְסִיהּ כָּל לִילֵיא וְלִילֵיא, זְשַׁמְתִּיהּ זְנַקְתָּ
מַנְיָה וְאַתְדַּנְתָּ קַמִּי בִּי דִּינָא דְּמַלְכָּא, אִי זְפָאָה לְאַתְקִיִּימָא, אֲתֵהֲדַרְתָּ לְהֵאִי
עַלְמָא.

וְדִינָא הוּא בְּתַרִּין גְּוֹנִין, דְּהָא לָא דִּינִין לִיהּ לְבַר זְשֵׁ עַל בִּישְׁתִּין דְּאִיהוּ
עֲתִיד וְזִמִּין לְמַעַבְדֵּי דְּכַתִּיב (בְּרַאשִׁית כ"א) כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים וְגו' בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁם.
וְלָא תִּיבָא דְּדִנִּין לִיהּ עַל טַבִּין דְּעַבִּיד לְוֹוֵד, אָלָא לְאוּטָבָא לִיהּ עַל אִינוּן
טַבִּין דְּהַשְׁתָּא כְּמַה דְּאַתְמַר, וְדִנִּין לִיהּ עַל זְכִיּוֹן דְּאִיהוּ זִמִּין לְמַעַבְדֵּי,
וּבְגִינֵיהּ אֲשֵׁתִיב אַף עַל גַּב דְּאִיהוּ הַשְׁתָּא וְזִיבָא. בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיקָה
הוּא עַבִּיד טִיבּוּ עִם כָּל בְּרִיּוֹן וְכָל אֲרוּזֵי דְּאִיהוּ עַבִּיד לְאוּטָבָא לְכַלָּא,
וְלָא דִּיאִין לְבַר זְשֵׁ עַל בִּישְׁתִּין דְּאִיהוּ זִמִּין לְמַעַבְדֵּי, וּבִגְזִין כָּף אֲתַדָּן בַּר זְשֵׁ
קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיקָה הוּא.

תָּא וּזְוִי, כִּיּוֹן דְּאַטִּילוּ לִיהּ לְיוֹנָה בְּיָמָא, מַה כְּתִיב, וַיַּעֲבֹד הַיָּם מוֹעֲפּוֹ. הַיָּם
עַלְמָה, מֵאִי וַיַּעֲבֹד, דְּקָאִים בְּקִיּוּמֵיהּ כְּדָקָא יְאוּת, בְּעַמִּידָה אִיהוּ כֹּד רּוּגְזָא
שְׂכִירָה, בְּשַׁעֲתָא דְּדִינָא שְׂרָיָא בְּעַלְמָא, הָהוּא בִּי דִּינָא אִיהוּ פְּאַתְתָּא
דְּמַתְעַבְרָא, וְקַשְׂיָא לְאוּלְדָּא, וְכֹד אוֹלִידַת שְׂכִירָה רּוּגְזָא. הָכִי זְמִי כֹּד דִּינָא

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

בְּאֶבֶד רְשָׁעִים רָגַהּ. וְהִכְתִּיב (יחזקאל יח) הַזּוֹפֵץ אֲזוֹפֵץ מוֹת רָשָׁע וְהָא לִית זַיִּיזוּא קָבִי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא כּד אֲתַעְבִּיד דִּינָא בְּרִשְׁיַעֲיָא. אֲלֵא כָּאן קוֹדֶם דְּאֲשְׁתַּלִּים קִיסְטָא, כָּאן לְבַתֵּר דְּאֲשְׁתַּלִּים קִיסְטָא (אית ליה זייווא):

דף קכב ע"א

וַיְהִי וַיִּזְיֵי שָׂרָה. מֵאֵי שָׂנָא הָכָא שָׂרָה דְּכְתִיב מִיִּתְתָּהּ בְּאוֹרֵייתָא מִכָּל נְשִׂי דְעַלְמָא דְלָא כְּתִיב הָכִי מִיִּתְתָּהוּן בְּאוֹרֵייתָא. אָמַר רַבִּי וַיִּזְיֵי וְלָאוּ, וְהִכְתִּיב (בראשית לז) וְתַמְתָּ רֹוּל וְתַקְבֵּר בְּדַרְךָ אֶפְרַתָּה. וְכְתִיב, (במדבר כ) וְתַמְתָּ שָׁם מַרְיָם וְגו'. וְכְתִיב, (בראשית לח) וְתַמְתָּ דְּבֹרָה (דף קכב ע"א) מִיַּנְקֵת רַבְּקָה. וְכְתִיב, (בראשית לז) וְתַמְתָּ בֵּת שׁוּעַ אִשְׁתַּי יְהוּדָה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי בְּכֻלְהוּ לָא כְּתִיב כְּמָה דְּכְתִיב בְּשָׂרָה דְּאֲתַמַּר וַיְהִי וַיִּזְיֵי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי וַיִּזְיֵי שָׂרָה. דְּהָא בְּכֻלְהוּ לָא אֲתַמְנֹן יוֹמִין וְשָׁנִין כְּמוֹ לְשָׂרָה. בְּכֻלְהוּ לָא כְּתִיב פְּרִשְׁתָּא וּזְדָא בְּלוּוֹדָהָא כְּמוֹ לְשָׂרָה. אֲלֵא רָזָא אִיהוּ בְּגִין הַהוּא דְרָגָא דְכָל יוֹמִין וְשָׁנִין דְּבַר נֶשֶׁ בֵּיתָא תְּלִיין (דדא היא ה"א בתראה).

פְּתוּז וְאָמַר, (קהלת ה) וַיִּתְרוֹן אֶרֶץ בְּכָל הַיָּמִים מִלְּךָ לְשָׂדֵה זְעֵבֵד. וַיִּתְרוֹן אֶרֶץ בְּכָל הַיָּמִים וְדָאֵי דְהָא מִתְמָן נְפָקִין רוּוִזִין וְנִשְׁמַתִּין וְתוֹעֵלְתָא לְעַלְמָא. מִלְּךָ לְשָׂדֵה זְעֵבֵד, מֵאֵן מִלְּךָ דָּא קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. לְשָׂדֵה זְעֵבֵד כּד אִיהוּ (ע"ב) אֲתַתְקֵן כְּדָקָא יֹאֲתָ. וּמִלְּךָ, דָּא מִלְּךָ עֲלָאָה דְאֲתוּזְבֵר לְשָׂדֵה כּד אִיהוּ זְעֵבֵד. מֵאֵן שָׂדֵה, דָּא שָׂדֵה אֲשֶׁר בְּרַכּוּ יי. דְּכְתִיב, (בראשית כז) כְּרִיזֵן שָׂדֵה אֲשֶׁר בְּרַכּוּ יי. דְּכֻד אִיהוּ (אֲתַעְבֵּד) זְעֵבֵד וְאֲתַתְקֵן בְּכָל מָה דְּאֲצַטְרִיף לִיהָ כְּדָקָא יֹאֲתָ, כְּדִין מִלְּךָ עֲלָאָה אֲתוּזְבֵר עַבְיָה.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, מִלְּךָ לְשָׂדֵה זְעֵבֵד. כְּמָה זְוִיזֵי רִזִּין עַלְאִין הָכָא. מִלְּךָ. דָּא (ע"ב) שְׁכִינְתָא דְלָא שְׁרִיא בְּבֵיתָא לְאֲתַתְקֵנָא בַּהּ אֲלֵא בְּזִמְנָא דְאֲתַנְסִיב בַּר נֶשֶׁ וְאֲדוּוּג בְּאַנְתְּתִיָּה לְאוֹלְדָא וְלְמַעְבֵּד אִיבִין, וְאִיהִי אֶפְיָקֵת נִשְׁמַתִּין לְאֲשֶׁרָאָה בַּהּ, וּבְגִין כֶּף לְשָׂדֵה זְעֵבֵד וְלָא לְאֲזוּרָא.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

דף קכב ע"ב

דבר אזור מלך דא אשה יראת יי כמא דאת אמר, (משלי לא) אשה יראת יי היא תתהלל. לשדה זעבד דא אשה זרה כמא דאת אמר, (משלי ו) לשמרך מאשה זרה. בגין דאית שדה ואית שדה. אית שדה דכל ברכאן וקדושין ביה שריין כמה דאת אמר כריון שדה אשר ברכו יי. ואית שדה דכל זיורב ומסאבו ושיצאה וקטולין וקרבין ביה שריין. והאי מלך זמנין דאיהו זעבד להאי שדה דכתיב, (משלי כ) תנות שלש רגזה ארץ (דף קכב ע"ב) וגו', תנות עבד כי ימלוך וגו' ושפונה כי תירש גבירתה. והאי מלך אתכסיא גהוריה ואתושף עד דאתדכי ואתזבר לעילא.

תוספתא זכאה איהו מאן דאזעיר גרמיה בהאי עלמא. כמה איהו רב ועלאה בההוא עלמא. והכי פתו רב מתיבתא מאן דאיהו זעיר איהו רב.

מאן דאיהו רב איהו זעיר. דכתיב ויהיו זווי שרה וגו' מאה דאיהו וזושבן רב פתיב ביה שנה, זעירו דשנין נוד אזעיר ליה. שבע דאיהו וזושבן זעיר אסני ליה ורבי ליה דכתיב שנים.

תא זווי, דלא רבי קודשא בריה הוא אלא כדאזעיר, ולא אזעיר אלא כדרבי. זכאה איהו מאן דאזעיר גרמיה בהאי עלמא, כמה איהו רב בעלמא לההוא עלמא. עד פאן. מאן דפסק יתפסק. מאן דקצר יתקצר. מאן דקצר יתארך. רצונו לומר מאן דפסק מלין דאורייתא על מלין בטלין יתפסקון וזיהי מהאי עלמא ודיניה קיימא בההוא עלמא. מאן דקצר אמן ולא מאריה גו זייוא יתקצר מוזיין דהאי עלמא. מאן דאמר אונד אצטריה לזוטפא אלה וקצר קרנא דיליה ולא יעבב בהאי אות כלל, ומאן דזעבד דא יתארכון זווי. (אלו הם חודשים שהגידו לרבי שמעון בר יוחאי בשיבה של מעלה), (עד כאן התוספתא השיך לדף קכב ע"ב)

ובגין כך שעריר דראש וזודש, בגין דאתפרש ההוא שדה ממלכא קדישא ולא שריין בהאי שדה ברכאן מהאי מלך. וכד איהו זעבד להאי שדה כדון פתיב, (דברים כב) כי בשדה מצאה וגו'. כי בשדה כמה דאתמר.

תא זווי, אתת וזיה לעלמא אתדפקת בהאי זוויא ואטיל בה זיהמא. וגרמא מותא לעלמא ולבעלה. אתת שרה ונזותת וסלקת ולא אתדפקת ביה כמא דאת אמר, (בראשית יג) ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו. אתא גו לעלמא מה פתיב (בראשית ט) וישת מן היין וישכר ויתגל וגו'.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

ובגין דאברהם ושרה לא אתדבקו ביה, בגין כף שרה זכתה לזיין עלאין לה ולבעלה ולבנהא בתראה הדא הוא דכתיב (ישעיה נא) הביטו אל צור וזוצבתם ואל מקבת בור נוקרתם. ועל דא ויהיו זיי שרה דזכתה בהו בכלהו, ולא כתיב בכלהו נשי ויהיו זיי וזוה, וכן בכלא, היא אתדבקת בזיין, ועל דא דילה הו זיין:

מדרש הנעלם ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכיתה. היינו (דכתיב) דתנן כל שבעת הימים נפשו של אדם פוקדת לגופו ומתאבלת עליו, הדא הוא דכתיב, (איוב יד) אף בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל. כהאי גוונא ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכיתה. ויבא אברהם, זו היא הנשמה. לספוד לשרה, זה הגוף.

אמר רבי יצחק בשעה שהנשמה זוכה ועולה למקום מעלתה, הגוף שוכב בשלום ויגוון על משכבו הדא הוא דכתיב, (איוב ז) יבא שלום ויגוון על משכבותם, הלך זכוה. מאי הולך זכוה.

אמר רבי יצחק הנשמה הולך זכוה למקום הערך הגנוז לה. מאי משמע. אמר רבי יהודה בזהאי משמע, זכוה כתיב, (לפנינו כ בואו ועי לעיל פג ב בדרך אמת את ג) בה"א. ובשעה שאינה זוכה והיא ראוייה לקבל עונשה הולכת משוממת ומבקרת בכל יום לגוף ולקבר.

אמר רבי יוסי האי קוליתא דקרדינותא, כד אזיל בסריוותא לכאן ולכאן אזל ומבקר לה לאתרה תריסר ירווי. כף נשמתא ההיא דאתוויא לקבלא ענשא, אזלה לבר בעלמא ומפקדת לה לאתרה תריסר ירווי בבתי קברי ובעלמא.

אמר רבי יהודה תא זוי, דכתיב ויקם אברהם מעל פני מתו וגו', אמר רבי אבא והא תנן דכד נשמתא היא בתשלומוא עלאה, גיתוסף בה ה' ונקראת אברהם בתשלומוא עלאה. והכא את אמר דכד ליתא זכאה כל כף דכתיב ויקם אברהם. עבדת מאן דיתב בפרסיא זווית בגו זיטר תתאה.

אכא הכי גזרנא ויקם אברהם מעל פני מתו, דאמר רבי בן אמר רבי זריקא פשהנשמה ראוייה לעלות למקום ערנה, קודם מגינה על הגוף הקדוש שיוצאת משם ואזר כף עולה למקום מעלתה, הדא הוא דכתיב ויקם אברהם מעל פני מתו זהו הגוף.

וידבר אל בני וזת אלו שאר גופות הצדיקים שהם (דא לי בני) וזתותים ונהלמים בעולם לבוען יראת קונם, וזתים על שהם שוכני עפר, ואמאי צריכה להו אמר רבי יהודה כלא במגנינא כתיבין, ועל (דהוי דא דא הוי ההוא) גופא במגנינא עמהון. ומהאמרלהובד ר הפיוס ובדרך פבוד.

גר ותושב אנכי עמכם וגו' דהאי גופא יהוי במגנינא וזד עמכון בוזבורא דא. אמר רבי ראיה ביה כתיב ויענו בני וזת את אברהם וגו'. כמו כן בדרך פבוד בדרך פיוס, הדא הוא דכתיב שבענו אדוני נשיא אלהים אתה בתוכנו.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

מאי נשיא אלהים אתה. אמר רבי פנחס קודם שיצא הצדיק מן העולם, בת קול יוצאת בכל יום על אותם הצדיקים בגן עדן הכינו מקום לפלוני שיבא לכאן. ועל כן הם אומרים מאת אלהים מלמעלה אתה נשיא בכל יום בתוכנו, במבנור קברינו במבנור הצדיקים הצדיקים בנזבורת המובנורים מנה אותו הכניסו בו בשבון עמנו, ואיש ממנו לא ימנע את המנין כי כולנו שמונים בו ומקדימים לו שכלום. אמר רבי יוסי בן (דף קכד ע"א) פוי תא וזוי, פיון שהנשמה פוגעת בהם (תרוץ), לאור כף פוגעת לאותו המלאך הממונה עליהם ונתן מלאך ממונה על בתי קברי ודומה שמו, והוא מכריז ביניהם בכל יום על הצדיקים העתידים ליפגס ביניהם, ומיד פוגעת בו כדי לשכן הגוף בהשקט ובבטחה ובמנוחה ובהנאה, (עלמה) ה"א הוא דכתיב וידבר אל עפרון.

אמר רבי ייסא זה המלאך הנקרא דומה, ולמה נתכנה שמו עפרון, על שהוא ממונה על שוכני עפר. והופקדו בידו כל פנקסי הצדיקים ונזבורות הנסידים השוכנים בעפר, והוא עתיד להוציאם בושבון.

ותאנא אמר רבי אלעזר, לעתיד לבא כשיפקוד הקדוש ברוך הוא להנזיות המתים, יקרא למלאך הממונה על הקברות, ודומה שמו, ויתבע ממנו מנין כל המתים הצדיקים והנסידים ואתם גרי הצדק ושהרגו על שמו, והוא מוציאם בושבון כמו שנתלם (שמות צו ב) בושבון, ה"א הוא דכתיב (ישעיה מ) המוציא במספר צבאם וגו' איש לא יעדר.

ותאנא אמר רבי שמואל ברבי יעקב, נפשות הרשעים נתונות בידו של מלאך זה ששמו דומה, להכניסם בגיהנם ולדון שם, וכיון שנגמרות בידו, שוב אינן וזורות עד שיכנסו לגיהנם, וזה יראת דוד שנתירא כשעשה אותו עון שצאמר (תהלים צד) כולי יי עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי. אמר רבי ייסא הנשמה פוגעת לו להכניס אותו גוף עם שאר גופות הצדיקים בושבונם ה"א הוא דכתיב וידבר אל עפרון וגו'.

אמר רבי תנזום המלאך קודם ואומר לו. ראה מה פתיב למעלה ועפרון יושב בתוך בני וזת, שנותו לשכון בעפר. והוא מקדים ואומר לו להכניס אותו הגוף בושבון הצדיקים, ה"א הוא דכתיב ויען עפרון הוזהתי את אברהם באזני בני וזת לכל באי שער עירו לאמר. מאי לכל באי שער עירו. רב נזמן אמר אינן דעאלו בכתב וזושבון פנקסיה, דאמר רב נזמן והכי אתגזר (על) וזושבון, על ידי דדומה עאלין בבתי קברי ובוזושבון פתקא זמין לאפקא לון והוא ממונה על דיירי עפרא.

מהו השדה נתתי לך והמערה אשר בו. אמר רבי יוסי הפקדא דשלוה ומנוחה רבה. אמר רבי שכלום בר מניומי אין לך כל צדיק וצדיק מאותם העוסקים בתורה שאין לו מאתים עולמות וכסופין בשביל התורה ה"א הוא דכתיב, (שיר השירים ו) ומאתים לנזטרים את פרי, ומאתים על שמוסרים עצמם בכל יום כאילו נהרגו על קדושת שמו, נצוו כהאי פסוקא (נ"א וכך אמרו בהאי פסוקא) דכתיב ואהבת את יי וגו' ותאנא כל המכוין לבו בהאי פסוקא כדי למסור נפשו על קדושת שמו מעלה עליו הפתוב כאלו נהרג בכל יום עליו, ה"א הוא דכתיב, (תהלים מו) כי עליך הורגנו כל היום. אמר רב נזמן כל המוסר נפשו בהאי פסוקא נזול ארבע מאות עולמות

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

ויהיו זווי שרה. אינון וזיין פלהו לעילא, מאה שנה לעילא. ועשרים שנה לעילא, ושבע שנים לעילא, פלהו הוו כדקא יאות.

דף קכג ע"א

אמר רבי שמעון (דף קכג ע"א) תא וזוי רזא דמלה, מאי שנה בכלהו דאמר שנה שנה, ובאינון שבע דאמר שנים. דכתיב מאה שנה ועשרים שנה, ולבתר שבע שנים. אלא כלא ווד. מאה שנה פללא דכלא (נ"א כלא כוודא ברזא דמאה ברכאן בכל יומא. וכן עשרים שנה דאתכליל עלאה סתימא דכל סתימין, ובגין כך כתיב שנה רזא דיוודא). קודשא בריך הוא דאתכליל מאתר עלאה סתימא דכל סתימין במאה ברזא דמאה ברכאן דכל יומא, וכן עשרים שנה, ובגין כך כתיב שנה רזא דיוודא דלא אתפרש (נ"א ב) מוזשבה ויובלא לעלמין.

שבע שנים אלין אתפרשין ונפקאן מפללא סתימאה דלעילא. ואף על גב דכלא יוודא וודא, אבל מתפרשין בדינא ורזומי בכמה סטרין ואורזין מה דלא הוי הכי לעילא. ובגין כך כתיב שנה רזא דיוודא דלא אתפרש לעלמין. שבע שנים אלין אתפרשאן בדינא ורזומי בכמה סטרין ואורזין מה דלא הוי הכי לעילא. ובגין כך באלין שבע שנים כתיב בהו שנים ולא שנה, וכלהו אקרון וזיים. ויהיו זווי שרה, דהוו במש דאתבריאו ואתקיימו לעילא.

אמר רבי זו"א הא אוקמוה דהא כד אתעקד יצחק בר תלתין ושבע שנים הוה, וכיון דאתעקד יצחק מיתת שרה, דכתיב ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה. מאין בא, מהר המזריה בא מלמעקד ליה ליצחק, ואינון תלתין ושבע שנין מיומא דאתיליד יצחק עד שעתיא דאתעקד אינון הוו זווי שרה ודאי כוזושבן ויהיו בגימטרי"א תלתין ושבע שנין הוו כמה דאתמר מדאתיליד יצחק עד דאתעקד.

רבי יוסי פתניו ואמר, (תהלים צו) מזמור שירו ליי שיר וזדע כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו. האי קרא אוקמוה וזברי, דפרות אמרוה.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

דף קכג ע"ב

הָכָא אֵית לְאַסְתִּפְלָא, דְּכָל מַה דְּבָרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵלְמָא פְּלָהוּ
אָמְרֵי תוּשְׁבְּוֹן וְשִׁירְתָּא קַמִּיהָ בֵּין לְעֵילָא בֵּין לְתַתָּא, וְאִי תִימָא דְאִינְהוּ
בְּמַרְבֵּייהוּ (ד"א ל"ג הו"ו) אָמְרֵי שִׁירְתָּא דָּא, הָכִי הוּא וְדָאֵי דְרָזָא עֲלָאָה אִיהוּ,
אָבֵל הַזֵּי, אַרְוֶנָּא הָוָה עַל גְּבִייהוּ, וְכִיּוֹן דְאַרְוֶנָּא אֲשַׁתְּקִיל עַלִייהוּ וְשׁוּיָהּ
לְעֵילָא אִינּוֹן שְׁרִירוּ (נ"א לא שכיבו מ) שִׁירְתָּא, דְהָא כִּיּוֹן דְאֲתַנְטִיל בְּמַיְיָהוּ אַרְוֶנָּא
הוּוּ גְעָאן פְּאוּרוֹן שְׁאָר פְּרוֹת דְעֵלְמָא וְכָא אָמְרוּ שִׁירְתָּא. וְדָאֵי אַרְוֶנָּא (דף קכג
ע"ב) דְעַל גְּבִייהוּ עֵבִיד לֹון לְאִמְרָא.

בְּזִמְרוּ. הָא אִוְקִימְנָא, וְאֲתַמְר בְּכָלָא כְּתִיב בְּזִמְרוּ לְדוֹד אוּ לְדוֹד בְּזִמְרוּ.
וְהָכָא לָא אָמַר דוֹד כְּלָל. אָלָא בְּזִמְרוּ דְרוּוֹן קוּדְשָׁא זְמִין לְאִמְרָא לִיה
לְאִמְנָא דְיוֹקִים קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל בְּעַפְרָא. וְכַדִּין שִׁירוּ לִי שִׁיר
וְזִדְשִׁי, כַּדִּין אִיהוּ וְזִדְשִׁי, דְהָא שִׁירְתָּא פְּהֵאֵי לָא אֲתַמְר מִיּוֹמָא דְאֲתַבְּרִי
עֵלְמָא.

תוּסְפְתָא רַבִּי יוֹסִי בֶן רַבִּי יְהוּדָה אָזִיל לְמִיּוּמֵי לְרַבִּי זְוִינָא, אָמַר לִיה לִימָא מַר אִי שְׂמַע הָאֵי
פְּרָשְׁתָּא הִיךְ אָמְרוּ מֵאֲרֵי מִתְנִיתָא דְפְּרָשׁוּתָא בְּעִינְיָא דְנִשְׁמַתָּא. אָמַר זְוִינָא וְוֹלְקִיָּהוּן דְצַדִּיקֵי
בְּעֵלְמָא דְאֲתֵי, דְכַף הִיא אִוְרִיתָא בְּלִבְהוֹן כַּמְבוּעָא רַבָּא דְמִיָּא, דְאָף עַל גַּב דְמִסְתִּימִין לִיה,
בְּסִגְיָאוֹת מִיָּא פְּתוּזִי מְבוּעִין דְנִבְעִין לְכָל עֵיבַר.

תָּא שְׂמַע רַבִּי יוֹסִי רוּזִימָא אֲתֵי, אָנָּא אִימָא כֶּף בְּהֵאֵי פְּרָשְׁתָּא, לְעוֹלָם אִין גּוֹף הָאָדָם זְכַנְס
בְּזִשְׁבוֹן הַצַּדִּיקִים עַל יַד הַדּוּמָה, עַד שֶׁתִּרְאֶה הַנְּשֻׁמָה פְּנָקַס סִימְנָא שְׁנוֹתָנִין לָהּ הַכְּרוּבִים בְּזִן
עַדִּין.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי אָנָּא שְׂמַעְנָא דְהָא נְשֻׁמָתָא בְּתַר דְעֵינִילַת תַּמָּן הִיא אֲזִילַת לְסַלְקָא לְאֲתַרָּהּ לְעֵילָא
וְכָא לְמִיּוּתָא לְתַתָּא, אָבֵל קוּדְשָׁא שְׁתַּעֲלָה וְתַכְנֵס נְעֻשַׁת אִפְטָרוֹפּוּס הַגּוֹף עַל יַד הַדּוּמָה וּמִרְאָה לוֹ
שְׁרָאוּי הוּא לְקַבֵּל שְׁכָר אַרְבַּע מֵאוֹת עוֹלָמוֹת.

אָמַר רַבִּי זְוִינָא הָא רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, דְהָא דּוּמָה יַדְעֵי קוּדְשָׁא בְּשׁוּם דְמִכְרָזִי עֲלָה בְּגִנְתָּא דְעַדִּין.
אָבֵל אָנָּא כֶּף שְׂמַעְנָא, דִּי בְּעַרְנָא דִּיהֵבִין (לִיה פְּנָקַס וּזִזְר עַל גּוֹפָא לְאֵעִיל לִיה בְּפִתְקָא דְצַדִּיקֵי עַל יַד הַדּוּמָה).

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

רב יוסף פד הוה שמע פרשתא דא במאריהון דמתבתא, הוה אמר, מאן דאיהו עפרא מאי קא (ריקנא) זכי להאי. מאן יזכה ומאן יקום הדא הוא דכתיב, (תהלים כד) מי יעלה בהר יי וגו'.

אמר רבי אבא תא זוהי מאי דכתיב וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף, דא הוא כסופא רבתא דאינון עלמין וכסופין. ארבע מאות שקל כסף, ארבע מאות עלומות והנאות וכסופין. עובר לסוור. רב זוזמן אמר שיעבור כל שערי שמים וירושלים של מעלה ואין מוזה בידה.

תא זוהי מה כתיב ואנורי כן קבר אברהם את שרה אשתו, ונמנה עם שאר הצדיקים בנזבורתם מפתקא דממנא על ידי דדומה. אמר רבי יצחק הכי גמירנא כל אינון דכתיבין בידי דדומה וממנן על ידי יקומון לזמנא דזמין לאונוא דיירי עפרא. ווי להון לרשיעיןא דלא כתיבין על ידי בפתקא, שיאבדו בגיהנם לעלמין, ועל דא נאמר (דניאל יב) ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמנא פתוב בספר, (עד כאן תוספתא)

אמר רבי זוהי פתיב, (קהלת א) אין כל וודש תנות השמש. והכא שירתא דא איהי וודש ואיהי תנות השמש, דהא תנות שמשא להוי. ומאי איהו דא סיהרא, וכדין הוי וודש תנות השמש. מאי טעמא בגין כי נפלאות עשה. ומאן אינון נפלאות, האי דכתיב הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו. הושיעה לו. לבאן (דף קכד ע"א) לכהוא דרנא דאמר שירתא דא, בגין דבהו אסתמין בימינא ובשמאלא. הושיעה לו ימינו, ודאי לכהוא דרנא דהאי מזמור, אימתי בזמנא דיקומון מתי עלמא ויתערון מעפרא, כדין יהא וודש מה דלא אתעביד בהאי עלמא.

רבי יוסי אמר בזמנא דיעביד קודשא בריך הוא נוקמין בעלמא בגנייהו דישראל, כדין יתאמר שירתא, דהא לבתר יתערון מעפרא מתי עלמא ויתוודש עלמא בקיום שלים דלא ליהוי (כקדמיתא דשליט מותא בעלמא בגין דוויא) (נ"א סרת ומיתה בעלמא ויתעבר וויא מעלמא דגרים) גרים מותא בעלמא לכלא ואסתאב עלמא ואתוושיר אנפוי.

תא זוהי, כתיב, (בראשית ג) ואיבה אשית בינך ובין האשה. מאי ואיבה כדכתיב (איוב ט) וזלפו עם אניות אבה. דהא כמה ארבין שטאן גו ימא

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

בִּינָה וּבִין הָאִשָּׁה. דָּא אִשָּׁה יִרְאֵת יי. וּבִין זְרַעָה, אֲלִין שְׂאָר עַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוּדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת. וּבִין זְרַעָה, אֲלִין יִשְׂרָאֵל. הוּא יְשׁוּפָה רֵאשׁ, דָּא קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא דְזַמִּין לְבַעֲרָא לִיה מֵעֲלָמָא דְכַתִּיב, (ישעיה כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנִצּוֹן. וּכְתִיב, (כרית יג) וְאֵת רוּחוֹ הַטְּמֵאָה אֶעֱבִיר בֵּין הָאָרֶץ.

רֵאשׁ, דָּא לְזַמְנָא דְאֵתִי דִּיתְעָרוֹן מִתְיָא. דְהָא כְּדִין לְהוּי עֲלָמָא רֵאשׁ, דִּיתְקִיִים בְּרֵאשׁ דְאִיהוּ עֲלָמָא עֲלָאָה. וְאֵתָה תְשׁוּפֹנֵי עֲקֵב. דָּא בְהַאי עֲלָמָא הַשְׁתָּא דְאִיהוּ עֲקֵב וְלֹא אִיהוּ בְקִיּוּמָא וְהָהוּא וְזוּיָא נְשִׂיָה לְעֲלָמָא וְאוּשְׁיָה אֲנָפוּי בְרִיין.

תָּא וְזוּי, יוֹמִין דְבַר נֶשׁ אֶתְבְּרִיאוּ וְקִיּוּמוֹ בְּאִינוֹן דְרַגִּין עֲלָאִין, כִּיּוֹן דְמִסְיִימוֹ לְאֶתְקִיּוּמָא בְּאִינוֹן דְרַגִּין דְכַתִּיב, (תהלים א) יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה וְגו', מִכָּאֵן וּלְהִלָּאָה לִית דְרַגָּא לְאֶתְקִיּוּמָא. וּבְגִין כֶּף וְרַהֲבִים עָמַל וְאָוֶן. וְאִינוֹן כֹּלָא הוּוּ.

דף קכד ע"ב

אֲבָל אִינוֹן יוֹמִין דְצַדִּיקָיָא (דף קכד ע"ב) הוּוּ וְאֶתְקִיּוּמוֹ כְּמָא דְאֵת אָמַר וַיְהִי וְזוּי שְׂרָה. וְכֵן וְאֵלָה יָמֵי שְׁנֵי וְזוּי אֲבָרְהָם. וְאִי תִימָא הָכִי נָמִי כְתִיב בְּיִשְׁבְּעָל אֶל דְכַתִּיב, (בראשית כה) שְׁנֵי וְזוּי יִשְׁבְּעָל. אֲכָל בְּתִשׁוּבָה אֶהְדַּר, וְעַל דָּא קָרִי (ביומוי) וַיְהִיו:

וְתַמַּת שְׂרָה בְקָרִית אַרְבַּע. רַבִּי אָבָא אָמַר כְּזוּנָא דָּא לָא הוּוּ בְכָל נְשִׂי עֲלָמָא דְהָא אֶתְמַר וְזוּשְׁבֵן יוֹמָהָא וְשְׁנָהָא וְקִיּוּמָהָא בְּעֲלָמָא וְהָהוּא אֶתְר דְאֶתְקַבְּרַת בֵּיה. אֲכָל לְאוּזוּזָא דְלָא הוּוּ כְשְׂרָה בְכָל נְשִׂי עֲלָמָא.

וְאֲבָרְהָם זְקֵן בָּא בְיָמִים וְגו'. מִתְנַתִּין. אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר עַל כָּל פְּנִים כֶּף הוּא דְהַאי מִתְנַתִּין שְׁפִיר, דְאֶתְעִבִיד נְשַׁמְתָּא הָהוּא דְכַתִּיב בֵּיה (זוהקאל א) וְהִנֵּה אוֹפֵן אוֹרֵךְ בְּאֶרֶץ אֶצֶל הַנוֹזֵיז לְאַרְבַּעַת פְּנִי. כְּדָא מוֹר בְּהַאי מִתְנַתִּיא קַמִּיתָא.

אָמַר לִיה רַבִּי אָבָא לִימָא לָן מַר מַהֲהִיא מִתְנַתִּין אָמַר לִיה הָכִי אֶתְפָּרֵשׁ בְּתַלְתָּ עֶשֶׂר מִכִּיּוֹן דְרוּמֵי בְּפָרְשֵׁתָא דִּילִיה. אֲבָל הָכָא אִית לָן לְמִימַר. פְּתוּז וְאָמַר (שיר השירים ו) אֲנֹתָ הִיא יוֹנָתִי

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

אָלָא אָמַר רַבִּי אֱלֵעָזָר הֵכָא בְּתוֹרָה נִקְרָא בְּלָשׁוֹן וְכָר אֶצֶל הַגּוֹף מִפְּנֵי שֶׁהַגּוֹף אֶצֶל הַנְּשֻׁמָּה כַּאֲשֶׁר אֶצֶל הַזְּכָר, וְהַנְּשֻׁמָּה לְגַבֵּי מַעְלָה, כַּנִּזְכָּר בְּפִנֵּי הַזְּכָר וְכָל אֲוֹד מֵעֲלָתוֹ יוֹרֵשׁ.

תֵּנָּה הָתָם בְּאַרְבַּעַה פְּעָמִים (נ"א בשנה) בְּשַׁעֲרֵה בְּכָל יוֹם, עֵרָן מְנַטֵּף עַל הַגָּן, וְיוֹצֵא מֵאוֹתָם הַטְּפוֹת גָּהֵר גָּדוֹל הַמִּתְחַלֵּק לְאַרְבַּעַה רֵאשִׁים, וְשִׁמְנֵה וְאַרְבַּעִים טְפוֹת מְנַטֵּף בְּכָל יוֹם וּמִשָּׁם שְׁבַעִים אֵילָנֵי הַגָּן הֵדָא הוּא דְכִתִּיב, (תהלים קד) יִשְׁבְּעוּ עֵצֵי יָי. רַבִּי תַנְחוּם אָמַר מִהֵכָא (תהלים קו) מִשְׁקָה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו, אֵיזוֹ הִיא עֲלִיָּה זְהוּ עֵרָן. וְעֵרָן בְּאִיּוֹה מְקוּם הוּא. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר לְמַעְלָה מֵעֲרֻבוֹת הוּא. רַבִּי יוֹסִי אָמַר בְּעֲרֻבוֹת הוּא, דְּהָא תֵּנָּה שָׁם גָּנְזֵי נְוִיִּים טוֹבִים, בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וְנִשְׁמַתָּן שֶׁל צְדִיקִים וְהַגָּנוּ הָעֲלִיּוֹן הוּא עֵרָן, לְמַטָּה מְכוּוֹן כַּנִּזְכָּר גַּן בְּאַרְץ וְנִטְל מִמֶּנּוּ שְׁפַע בְּכָל יוֹם.

אָמַר רַבִּי אֲבָהוּ שְׁמֵנָה וְאַרְבַּעִים נְבִיאִים עֲבָדוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל וְכָל אֲוֹד נָטַל בְּחֻלְקוֹ תְּמַצִּית טְפָה אֲוֹת מֵאוֹתָם טְפוֹת שֶׁל עֵרָן שֶׁהֵם שְׁמֵנָה וְאַרְבַּעִים טְפוֹת. וּמָה אִם כָּל נְבִיא שֶׁנָּטַל טְפָה אֲוֹת מִהֵן הִיָּתָה מֵעֲלָתוֹ בְּרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ עַל כָּל הַשָּׂאָר. אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִיָּתָה מִקְבָּל מִשְׁמֵנָה וְאַרְבַּעִים לֹא כָּל שָׁבָן, מִכָּאֵן אֲתָה לְמִדָּה כַּמָּה הִיָּתָה וְזַכְּמוֹתוֹ.

רַבִּי בָּא אָמַר רַב כַּהֲנָא וְכִי מֵאֵין הִיָּתָה לָהֶם לְנְבִיאִים מֵאוֹתָם הַטְּפוֹת, אֶלָּא הָכִי תֵּנָּה, בְּכָל טְפָה וְטְפָה הַיּוֹצֵאת מֵעֵרָן רוּחַ וְזַכְּמוֹה יוֹצֵא עֲמוּ, וְעַל כֵּן אֲתַנְּזָר בְּמִתְנִיתִין, אֵיִת מִיָּא מִגְּדֻלָּן וְזַכְּמִין, וְאֵיִת מִיָּא מִגְּדֻלָּן טַפְשִׁין, וְאֵיִנָּן מִיָּא מִגְּדֻלָּן וְזַכְּמִין אֵיִנָּן מִיָּא הוּוּ מִטְּפִין דְּעֵרָן.

דְּאָמַר רַבִּי יוֹסִי מִיָּא דְּבִיָּה טַפִּין יְתַבִּין (נ"א יתריק) מִכָּל אֵינָן אַרְבַּע גְּהָרִי קַדְמָאָה הוּא דְכִתִּיב, (בראשית ב) שָׁם הָאֲוֹד פִּישׁוֹן. מֵאֵי שָׁם הָאֲוֹד פִּישׁוֹן. הַמִּיּוֹד מְכוּלָם פִּישׁוֹן וְהוּא הַזּוֹפֵל בְּאַרְץ מִצְרַיִם, וְלְפִיכָה הִיָּתָה וְזַכְּמוֹת (לישראל) מִצְרַיִם יוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם.

וּמִשְׁנַנְזָרָה גְּזָרָה שְׁאֲבָרָה וְזַכְּמוֹת מִצְרַיִם, נָטַל קוֹדֵשׁ בְּרִיָּה הוּא אוֹתָם טַפִּין וְזַרְק לֹון בְּהֵהוּא גָּנָא, בְּהֵהוּא גְּהָרָא דְּגִנְתָּא דְּעֵרָן דְכִתִּיב, (בראשית ב) וְגָהֵר יוֹצֵא מֵעֵרָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן. וְזֶה הִיָּתָה מוֹלִיד אַרְבַּעַה אֲוֹרִים וְהָאֲוֹד הַמִּיּוֹד הַזּוֹלָד מִמֶּנּוּ פִּישׁוֹן הִיָּתָה. מִשְׁנַטְלוּ אַלּוֹ הַטְּפוֹת שֶׁלֹא יֵצְאוּ מִהֵן אֲבָרָה הַזּוֹכְמָה מִמִּצְרַיִם.

וּמֵאוֹתוֹ הָרוּחַ שֶׁהִיָּתָה יוֹצֵא מֵעֵרָן, תְּמַצִּו (נ"ל ימצו) כָּל נְבִיא וְנְבִיאָה, וְהֵינָנוּ דְכִתִּיב מִתְהַלֵּךְ בֵּינָן לְרוּחַ הַיּוֹם. וְגָנְזוּ זֶה בֵּינָן עֵרָן לְעֵתִיד לְבֹוא, וְזֶה הוּא הַגְּהָר שְׂרָאָה וְזוֹזְקָאֵל בְּנִבְוֵאתוֹ. וְעַל כֵּן אָמַר הַכְּתוּב (ישעיה יא) כִּי מִלְּאָה הָאָרֶץ דַּעָה אֶת יְיָ וְגו'. שְׁאוֹתָם מִיָּם תְּמִיד מִגְּדֻלָּים הִדְרִיעָה בְּעוֹלָם.

תֵּנּוּ רַבְּנָן כָּל נְשֻׁמַּתָּן שֶׁל צְדִיקִים לְמַעְלָה בְּעֵרָן הֵן. וּמָה מִמָּה שְׁיֹוֹרֵד מֵעֵרָן יִשְׁנָא הַזּוֹכְמָה בְּעוֹלָם, לְעוֹמְדִים בּוֹ וְגִהְנִין מִהֲנֵאוֹתָיו וְכַסּוֹפִיו, עַל אֲוֹת כַּמָּה וְכַמָּה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק בֵּינָן שֶׁהַנְּשֻׁמָּה זּוֹכָה לִכְנֶס בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעְלָה. מִיכָא"ל הַשָּׂר הַגָּדוֹל הוֹלֵךְ עִמָּהּ וּמְקַדִּים לָהּ שְׁלוֹם. מִלְּאָכִי הַשָּׂרָת תְּמַדִּים בּוֹ וְשׁוֹאֲלִים עֲלֶיהָ (שיר השירים ג) מִי זֹאת

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

ראוה בנות ויאשרוה. אלו שאר הנשמות שהן במעלתן למעלה והם הנקראות בנות ירושלים. אמר רבי יוסי הא וזרנא על מה דאמרן אלו נקראות בנות ירושלים, והאזרות נקראות בנות לוט. ראוה בנות ויאשרוה. שאר הנשמות משבחות לה, ואומרות שלום בואה. מלכות ופלגשים, מלכות אלו האבות שהם מלכות. ופלגשים, הן גירי הצדק. כולם משבחות ומקלסות אותה עד שנכנסת למעלה, ואזי הנשמה במעלתה ומתקיימת אריכות הימים הדרה הוא דכתיב ואברהם זקן בא בימים. נכנס באריכות הימים לעולם הבא.

רבי אבא סבא קם על רגליו ואמר, מעוזה ושלום זרמין יהא לך רבי שמעון בן יוחאי דזוזרת עטרה ליושנה. דתנינן במתניתא קדמאה דכיון שהנשמה היא בתשלומיה באתר עלאה (למנא בהרא עאלין) לא תבאת לגופא, אלא אתבריין מנה נשמי אורזין דנפקי מנה ואיהי אשתארת בקיומא, עד דאתא רבי שמעון בן יוחאי ודרש ומה אם בעולם הזה שהוא הכל והגוף שהוא טפה סרווזה נכנסת בו אותה הנשמה. לעתיד לבא שיצטרפו כולם ויהיה הגוף מובחר בקיום ותשלום יותר, אינו דין להכנס אותה הנשמה בו בכל התשלומין והעלוין שבה.

אמר רבי אבא אותה הנשמה (בו בכל התשלומין והעלוין שבה) ממש ואותו הגוף ממש עתיד הקדוש ברוך הוא להעמידן בקיומן לעתיד לבא, אבל שניהם יהיו שלמים בתשלום הדעת להשיג מה שלא השיגו בעולם הזה:

ואברהם זקן בא בימים וגו'. רבי בו אמר רבי יוחנן (באותם הימים) באותו העולם שהוא ימים, ולא בעולם הזה שהוא לילה. אמר רבי יעקב באותם העולמות שהם ימים באותם ההנאות והכסופין שהוא זוויל: ויי ברך את אברהם בכל. באותו המשרה (ז"א המעשר) שנתן לו הקדוש ברוך הוא משמו, שהיא אות ה"א, שבו נברא העולם.

ותניא אמר רבי יוחנן מטטרון שר הפנים שהוא זער עבד מרבו האדון המושל עליו, ממונה על הנשמה בכל יום להספיק לה מאותו האור שצצטה, והוא עתיד למיסב ווישבן פתקא בבתי קברי מן היבשה וקאזוזה ליה קמי מאריה, והוא זמין למעבד זמיר ההוא זרמא תוורת ארעא לתקנא לגופייה ולקיימא לון בשלימותא דגופא בלא נשמתא (בזמנא) דקודשא בריה הוא ישדר לה לאתרה.

אמר רבי יצחק באותה שעה מה כתיב, ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל וגו'. מהו אל עבדו, אי בזוכמתא דא נסתכל מהו אל עבדו. אמר רבי נהוראי לא נסתכל אלא במה שאמר עבדו, עבדו של מקום. (זקן ביתו) הקרוב לעבודתו, ומאן איהו, זה מטטרון כדקאמרן, דאיהו עתיד ליפות לגוף בבתי קברי.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

הָדָא הוּא דְכַתִּיב וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל עִבְדוֹ, זֶה מִטְטְרוֹן עִבְדוֹ שֶׁל מְקוֹם. (קפא א) זְקוּן בֵּיתוֹ, שֶׁהוּא תְּנוּלָת בְּרִיּוֹתָיו שֶׁל מְקוֹם. הַמוֹשֵׁל בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ, שְׁנֵתָן לוֹ קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא מִמְשַׁלָּה עַל כָּל צְבָאוֹתָיו.

וְתֵאנָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר רַבִּי יוֹסִי אָמַר רַב, כָּל צְבָאוֹתָיו שֶׁל אוֹתוֹ עִבְדוֹ נוֹטְלִים אוֹר וְנִהְיִין מִזִּי הַנְּשֻׁמָּה, דְּתֵאנָא אוֹר הַנְּשֻׁמָּה לְעוֹלָם הֵבָא גְדוּל מֵאוֹר הַכֶּסֶּא. וְהָא מִהַכֶּסֶּא נְטִלָה הַנְּשֻׁמָּה. אֲלֵא זֶה לְפִי הָרְאוּי לוֹ וְזֶה לְפִי הָרְאוּי לוֹ. רַב נְזוּמָן אָמַר גְדוּל מֵאוֹר הַכֶּסֶּא מִמֶּשֶׁ דְכַתִּיב, (יוזקאל א) דְמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְּמַעְלָה, מֵאִי עָלָיו עַל זֵהָרוּ.

וְכִשְׁהוּא הוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹת שְׁלִיחוּתוֹ כָּל צְבָאוֹתָיו וְהַמְרַכְּבָה שְׁלוֹ נְזוּמָן מֵאוֹתוֹ הַזֹּהָר. הָדָא הוּא שֶׁהַנְּשֻׁמָּה אוֹמֶרֶת לוֹ (דְכַתִּיב) שִׁים זָא יְדָה, כְּלוֹמַר סִיעֲתָהּ, תְּנוּת יְרַכִּי, זֶהוּ אוֹר הַנְּשֻׁפֵּעַ מִן הַנְּשֻׁמָּה עֲלֵיהֶם.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרַבִּי שְׁלוֹם כָּהֵן קִבְּלֵנוּ בְּשִׁיעָה שְׁזָה הוֹלֵךְ בְּשְׁלִיחוּתוֹ שֶׁל מְקוֹם, קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא מִנִּיעַ כָּל צְבָאוֹתָיו שֶׁל מַעְלָה בְּאוֹת אוֹת מִשְׁמוֹ. אָמַר רַב הוֹנָא כָּהֵן יְרַכִּי בְּגִימְטְרִיא ר"ם. כְּלוֹמַר הַנְּשֻׁמָּה אוֹמֶרֶת שִׁים זָא יְדָה סִיעֲתָהּ תְּנוּת מַעְלָתוֹ שֶׁל רַם וְנִשְׂא הַמוֹשֵׁל עַל הַכָּל וְלֵאמֹר שְׁעוּתָהּ סִיעַת עֲלִיּוֹנִים תְּנוּת יְדוֹ אֲנִי מִשְׁבִּיעֶנָּה שְׁבוּעָה גְדוּלָה בּוֹ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ. הוֹאִיל וְאָמַר בִּי שֶׁהוּא הַכָּל, לָמָּה נֶאֱמַר אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה שֶׁהוּא אָדוֹן עַל הַכָּל, בְּבֵת אוֹתוֹ וּבְרַצֵּעַ אוֹתוֹ הוּא מִנִּיעַ לְכָל וְכָל כָּאִין נְגָדוֹ. רַבִּי יִצְחָק אוֹמֵר עַל שְׁתֵּים אוֹתוֹת מִשְׁמוֹ לְהוֹרוֹת שֶׁהוּא הַכָּל וְאִין אֲנוֹר בְּלָתוֹ:

וְאִשְׁבִּיעֶנָּה בִּי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ. אָמַר רַב הוֹנָא וְאִי הוֹיָא עִמָּהוֹן דְּמֵאֲרִי מִתְנִיתָא כַּד גָּלוּ רִזָּא דְנָא לָא אִיפְרִשְׁנָא מִנְהוֹן הַכִּי, דְּהָא אָנָּה וְזוּי עִמִּיקִין סִיגִיאִין בְּפִימִיָּהוּ דְגָלוּ וְלֵא אֲתוּזוּזִין לְכָל אִינִישׁ. תָּא וְזוּי, שְׁבוּעַת קִיּוּמָא דָּא אוּמִי לָהּ נְשֻׁמָּתָא דְכַתִּיב אֲשֶׁר לֹא תִקְוּ אֵשֶׁה לְבָנִי.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק מִהַכָּא מִשְׁבַּע שֶׁהוֹאִיל וְאֵתָה הוֹלֵךְ בְּשְׁלִיחוּתוֹ זֶה לֹא תִקְוּ אֵשֶׁה לְבָנִי, כְּלוֹמַר שֶׁלֹּא תִקְוּ גּוֹף לְבָנִי (ד"א לְבָנִי) לִכְפֹּס בְּגוֹף אוֹר בְּגוֹף זָר בְּגוֹף שְׂאִינֵנוּ רְאוּי לוֹ, אֲלֵא בְּהָהוּא מִמֶּשֶׁ שֶׁהוּא שְׁלִי, בְּהָהוּא מִמֶּשֶׁ שֶׁיִּצְאָתִי מִמֶּנּוּ, הָדָא הוּא דְכַתִּיב כִּי אִם אֶל אֶרְצִי וְאֶל מוֹלְדֹתַי תֵּלֵךְ.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי מֵהוּ וְלִקְוֹתָ אֵשֶׁה לְבָנִי לִיִּצְחָק. אָמַר רַבִּי יִצְחָק אוֹתוֹ הַגּוֹף שֶׁנִּצְטָעַר עִמִּי בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְלֹא הָיָה לוֹ הַנְּאָה וְכִסּוּף בּוֹ מִפְּנֵי יְרֵאת קוֹנֵנוּ, אוֹתוֹ הַגּוֹף מִמֶּשֶׁ תִקְוּ לִיִּצְחָק עִמּוֹ בְּהָאֵי שְׁמוֹנוֹת הַצְּדִיקִים. לִיִּצְחָק עִמּוֹ בְּשְׁמוֹנוֹת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לִיִּצְחָק עִמּוֹ דְעַכְשָׁיו עַת שְׁוֹזֵק בְּעוֹלָם הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים ככו) אִזּוּ יִמְלֵא שְׁוֹזֵק פִּיעוּ וְזוּי.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרִי יִצְחָק תָּא שְׁמַע אִין מִלְּאָה אֲנוּד עוֹשֶׂה אֲלֵא שְׁלִיחוּת אֲנוּד, וְלֹא בִּי שְׁלִיחוּת בְּבֵת אוֹתוֹ. וְתֵאנָא אָמַר רַבִּי אַבָּא מִלְּאָה אֲנוּד אֲשֶׁר קָסַת הַסּוֹפֵר בְּמִתְנִי עֵתִיד לְהַרְשִׁים כָּל אֲנוּד וְאֲנוּד עַל מִצְוֹת, וְלֵאמֹר כֵּן הֵשֶׁר הַגְּדוּל הוֹלֵךְ לְתַקֵּן כָּל אֲנוּד וְאֲנוּד וְלֵהַעֲבִידוֹ לְקַבֵּל נְשֻׁמָּתוֹ, הָדָא הוּא דְכַתִּיב הוּא יִשְׁלַח מִלְּאָכּוּ לְפָנֶיךָ וְלִקְוֹתָ אֵשֶׁה, מֵאִי לְפָנֶיךָ לְפָנֵי שְׁלִיחוּתָהּ. רַבִּי (אֲלֵעוֹר) אֲלֵעוֹר אֲזַל לְמוֹמִי לְרַבֵּן יוֹזְזָן בֵּן אִפְאִי רַבִּיָּה, וְהָהוּא יוֹמָא רִישׁ יְרוּזָא הָוָה, כַּד

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

אמר ליה, וזמינא האי אור הראשון דמטלנוי עשרה ובעשרה זטיל, וברוא דעשרה נהיג לכלא, ובאתותא דעשרה עביר עובדוי. ותאנא עשרה פתקין עשרה מפתתון דבי קצרי בידוי, ופתקין עשרה זטיל בגינתא דערן לאתקנא ארעא על גופיהון דצדיקיא.

אמר ליה אליעזר ברי זומית הוית יתיר ממלאכא קדישא דעלמא, בעשרה אתברי, בעשרה אתנהיג. בעשרה פרסייא קדישא, בעשרה אורייתא, הוא בעשרה מטלנוי, בעשרה עלמין עלאין (בעשרה) וזוד עלאה על כלא בריף הוא.

ואימא לך מלה דעתייה דמארי דמתניתא הוה בהאי מה פתיב ויקוז העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו ויכה. אמר ליה רבי זכינא לפסוקא דא, אכל וכל טוב אדניו בידו מהו. אמר ליה הוא שמייה דמאריה דאזיל גבי לאעלא ליה ולאנהגא (ולאנא) ליה, אמר דא ודאי הוא פי שמי בקרבו.

תנן אמר רבי אבהו תא זווי, מאן דיידע שמייה על בורייה, ידע דהוא ושמייה זוד הוא, קודשא בריף הוא ושמייה זוד דכתיב, (זכריה יד) "י אוןד וגו' (כלה) כלומר השם והוא אוןד.

אמר רבי אבא אית לאסתכלא בפרשתא דא: ויברך הגמלים מוויץ לעיר אל באר הבנים. אמר רבי אבא מוויץ לעיר, דא הוא בי קברי. אל באר הבנים, דתניא הנקדמים בבתי קברי אותם שישאו ונתנו בתורה, דהא תנן כשנכנס אדם לקבר מה דשאלו ליה תווללה אם קבע עתים לתורה דכתיב, (ישעיה לז) והיה אמונת עתך וגו'. וכשיצא אינו דין (לקיימם) לתוקימם בתווללה.

אמר רבי אבא לעת ערב זהו יום ששי שהוא ערב השבת שאז הזמן לקיימא מתניא, מאי משמע דתנן שיתא אלפי שנין הוי עלמא, והוא אלף הששי שהוא סיום הכל, והיינו לעת ערב, זמן סיום הכל. לעת צאת השואבות, אלו הם תלמידי וזכמים השואבים מימיה של תורה שהוא עת לצאת ולהתנער בן העפר.

ואמר רבי אבא עוד יש לדעת דתנן אותם המתעסקים לדעת את בוראם בעולם הזה ונשמותם בתשלומה לעולם הבא זכו לצאת משבועות הנשומה הזכה לדעת מי הוא גופה ממש ומאי הוא. הנה אנכי נצב על עין הבנים אף על גב שתלמיד וזכם הוא הזכה אזור התשלומו, דכתיב והיה העלמה היוצאת לשאוב ואמרתי אליה השקיני זא מעט מים מכדך אמור לי רמוז ידיעתו מובה שהשגת. ואמרה אלי גם אתה שתה, אף אתה עבד (כמוך) כמוני ולא נתוולך לי (על) ידיעתך בידיעתו של מקום ברוך הוא, וצריך אתה להשיג שאתה נברא כמוני.

וגם לגמליך אשאב, כלומר ידיעת השגתי שלא השיגו סיעתך, וידעתי כי מעלה יש לי עליך והיאך נברא אתה מווי הנתון אצלך. אם הוא אומר סימן זה יהי מסור בידי על כל הברים אלו, ואדע שהיא האשה הוא הגוף מאותה הנשומה השבועה שהשביעני:

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

ויהי הוא טרם כלה לדבר וגו'. רבי יצחק אמר רבי יהודה בעוד שכל העניינים הוא רוצה לנסות על הגוף, מאי פתיב והנה רבקה יוצאת, והו הגוף קדוש שנתעסק בדברי תורה וכתת גופו להשיג ולדעת את קונו. אשר ילדה לבתואל, אמר רב יהודה בתו של אל. בן מלכה, בן מלכה של עולם. אשת זוזר אוזי אברהם. וזכרת השכל גוף שנדבק בשכל והיא אוז הנשמה. וכדה על שכמה, משא הונכמה עליה.

וירץ העבד לקראתה. זה מטרוין. ויאמר הגמאיני נא מעט מים מכרה, אמור לי רבו וזכמתא בידיעת בוראה ממה שעסקת בעולם שיצאת ממנו. אמר רבי אבא כדפרשין, אנור כל זה מה פתיב ואשים הגום על אפה והצמידים על ידיה. אמר רבי אבא אותם העצמות שגפרו לכאן ולכאן, הוא צומד אותם ושוקלם זה על זה כמה דאת אמר, (ישעיה נז) ועצמותיה יזליץ. אמר רבי אבא באותה שעה אותו הגוף עומד בארץ ישראל ושם נכנס בו נשמתו. אמר רבי יוחנן מי מוליה הגוף לארץ ישראל, אמר רבי זירא קודשא בריה הוא עושה מוילוחות תנות הארץ והם מתגלגלים והולכים לארץ ישראל הדא הוא דכתיב, (ישעיה כו) וארץ רפאים תפיל. אמר רבי יצחק גבריאל מוליה אותם לארץ ישראל, מנא לן דכתיב, (בראשית כד) התלכי עם האיש הזה, וכתיב התם (דניאל ט) והאיש גבריאל. אמר רבי יוסי מאי דכתיב ולרבקה אוז ושמו לבן. אמר רבי יצחק אין יצר הרע בטל מן העולם, אף על פי שכלו לא נמצא קצתו נמצא.

תא וזוי, בתזולה כשהיה מוטל בעולם הזה נקרא לוט, לעולם הבא (יבדל) יבטל מן העולם, אבל (לעתיד לבא) לא כולו, ונקרא לבן לא מעול כבראשונה אלא כמאן דסנוי מנוולו. לבן למאי אצטרף. אמר רבי שמעון למעבד פריה ורביה אצטרף, דאמר רבי שמעון אם אין יצר הרע נמצא, פריה ורביה אינו מצוי.

תא שמע פיון שהגוף נבנה ועומד בקיומו, מאי פתיב וישלחו את רבקה אוזותם וגו'. מאי (הוי) ואת מניקתיה, זה כון התנועה. רבי יצחק אמר זה כון הגוף.

רבי אבהו פתח בהאי קרא (שיר השירים ד) אתי מלכנן פלה אתי מלכנן תבאי וגו', אמר רבי אבהו פיון שהגוף נבנה על קיומו ומביאין אותו לקבל נשמתו לארץ ישראל, הנשמה ממדת אלו ויוצאת לקראתו כמה דאת אמר ויצא יצחק לשונו בשדה. הדא הוא דכתיב אתי מלכנן פלה. זו היא הנשמה. תשורי מראש אמנה, הנינו דכתיב וישא עיניו וירא.

אמר רבי יהודה אם היא הנשמה, תינו אברהם כדקאמרן, אבל יצחק מהו. אמר רבי אבהו הא זכרייא אמרו דעכשיו אתקרי יצחק על שום וזדוותא סגיא דבעלמא.

אמר רבי אבהו בתזולה נקראת הנשמה אברהם והגוף שרה. עכשיו נקראת הנשמה יצחק והגוף רבקה. תנן במתניתין, אמר רבי שמעון ארבעים שנה קודם קיום הגוף ממדת הנשמה לגוף בארץ ישראל. באיזה מקום במקום המקדש.

אמר רבי אבהו תא וזוי, ויקו את רבקה ותהי לו לאשה ויאדה וינזם יצחק אנורי אמו. אוהב לאותו הגוף ומתנזם עמו, והוא עת לשווק והזודה בעולם.

אמר רבי יהודה הא כל פרשתא דא אתברר לן, אבל לא יכילנא למנדע מהו:

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

ואי תיבא הא מרים דכתיב (במדבר ט) ותמות שם מרים ותקבר שם. בגין לאוואה סרוזנא דישראל קא אתא, דהא מייא לא אזלי להו בישראל אלא בזכותא דמרים. אבל לא אתמר במיתתה כמה דאתמר בשרה.

רבי יהודה פתוז (קהלת י) אשריף ארץ שמלכף בן וזרין ושריף בעת יאכלו. האי קרא (צד ב) אוקמוה וברייא, אבל אית לן לאסתכלא ביה, דזכאין אינון ישראל דקודשא בריה הוא יתב לון אורייתא למנדע כל ארוזין סתימין וקאתגלייא לון רזין עלאין והא אתמר.

אשריף ארץ, דא ארץ הוויים, בגין דמלכא דילת אומין לה כל ברכאן דאתברכא מאבהן עלאין, רזא דואו דאיהו קייבא לארקא עלה ברכאן תדיר, ואיהו בן וזרין בן יובלא דאפיק עבדין לזוירו, ברא דעלמא עלאה דאפיק תדיר כל וזיין וכל נהירו וכל משוון רבות, וכלא אעיד (צא אנגיד) האי ברא בוכרא להאי ארץ כמה דאת אמר (שמות ד) בני בכרי ישראל, ובגין כף אשריף ארץ.

ומה דאתמר אי כף ארץ שמלכף זער כמה דאוקמוה, דהאי ארץ תתאה ועלמא תתאה לא ינקא אלא מנזו שלטנותא (דעילא) דערלה. וכלא מיהוא מלכא דאקרי זער כמה דאוקמוה. ווי לארעא דאצטריה לינקא הכי.

דף קכה ע"א

תא וזוי, האי זער (דף קכה ע"א) לית ליה מערבמיה כלום בר כד זטיל ברכאן לאומנין ידיען, וכל זמנין דאתמנעו מניה ואתפגים סיהרא ואתוושף וברכאן אתמנעו מניה, ווי לעלמא דאצטריה לינקא בההיא שעתא. ועוד בכמה דינין אתדן האי עלמא עד לא ינקא מניה, דכולא בדינא אתקיים ואתעבד ואוקמוה (הכ"ו).

תא וזוי, ותמות שרה בקרית ארבע. רזא איהו, בגין דלא הוה מיתתה על ידא דההוא נזוש עקימאה, וכל שלט בה פשאר בני עלמא דאיהו שליט בהו. ועל ידיה בותו בני עלמא מיומא דגרים לון אדם בר מש"ה ואהר"ן

זווי שרה - Zohar Chayei Sarah

אבל בשרה כתיב בקרית ארבע, רוא דקרית ארבע ברוא עלאה, ולא על ידא אורא. בקרית ארבע, ולא בנוש. בקרית ארבע היא וזרון, דאתזבר דוד מלכא באבהן, ועל דא לא הוה מיתתה בידי אורא אלא בקרית ארבע.

תא זווי, כד יומין דבר נש אתקיימו בדרגין עלאין, אתקיים בר נש בעלמא. פיון דלא אתקיים בדרגין עלאין, נפקי ונזותי לתתא עד דקריבו ליהאי דרגא דמותא שריא ביה, וכדין נטיל רשו לאפיק נשמתא וטאס עלמא בזמנא וודא ונטיל נשמתא וסאיב ליה לגופא ואשתאר מסאבא. ופאין אינון צדיקיא דלא אסתאבו ולא אשתאר בהו מסאבותא.

ותא זווי באמצעות דרקיעא אתקטר ווד אורווא קסטריא ואיהו זוויא דרקיעא דכל ככבין דקיקין כלהו קטירין ביה וקיימי ביה תלי תלין, ואינון במנן בסתירו (ס"א בסתירו) עובדי בני עלמא.

דף קכה ע"ב

כזוונא דא כמה וזבילי טהירין נפקי לעלמא מהאי זוויא עלאה קדמאה דאתפתא ביה אדם, וכלהו במנן בסתירו עובדי (דף קכה ע"ב) עלמא, ובגין כך אתי בר נש לאתדפאה, מסייעין ליה מלעילא, וסיעא דמאריה סוורא ליה ואסתמר ואקרי קדוש.

אתי בר נש לאסתאבא, כמה וזבילין טהירין אודמנו ליה. וכלהו (סוורן) שריין ביה ומסוורין ליה ומסאבין ליה ואקרי טמא, וכלהו אזלי ומכרוי קמי, טמא טמא כמה דאת אמר, (יקרא יג) וטמא טמא יקרא. וכלהו קטירין בהווא זוויא קדמאה וסתירין בכמה עובדי עלמא.

רבי יצחק ורבי יוסי הוו אזלי מטבריא ללוד. אמר רבי יצחק תוהנא על ההוא רשע דבלעם דכל עובדוי דההוא רשע הוו מסטרא דמסאבא. והכא אוליפנא רוא וודא, דכל זניי גושיא דעלמא כלהון מתקטרין ונפקין

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּבַעֵי לְאַסְתָּאבָּא בְּגִין לְאַמְשַׁכָּא עֲלֵיהּ הֵהוּא סְטָרָא דְרוּז
מְסֵאבָּא. דְּהָא תְּנִינָן כְּזוּנָא דְּאַתְעֵר בְּרֵי זָשׁ הָכִי זָמִי אֲמִשִּׁיף עֲלֵיהּ
מְלַעִילָא, אִי אִיהוּ אֲתְעֵר בְּסְטָרָא דְּקְדוּשָׁה אֲמִשִּׁיף עֲלֵיהּ קְדוּשָׁה מְלַעִילָא
וְאַתְקַדְּשׁ. וְאִי אִיהוּ אֲתְעֵר בְּסְטָרָא דְּמְסֵאבָּא הָכִי אֲמִשִּׁיף עֲלֵיהּ רוּז
מְסֵאבָּא וְאַסְתָּאב. דְּהָא אֲתְמַר עַל מַה דְּתְנִינָן אֲתִי בְּרֵי זָשׁ לְאַסְתָּאבָּא
מְסֵאבִין לִיהּ.

בְּגִין כֶּף הֵהוּא רְשַׁע דְּבַלְעָם, בְּגִין לְאַמְשַׁכָּא עֲלֵיהּ רוּז מְסֵאבָּא מִהֵהוּא
זָוִשׁ עֲלָאָה, הָוּה אֲסְתָּאב בְּכָל לִילָא בְּאַתְנִיָּה, וְהָוּה עֲבִיד עֲמַה עוֹבְדֵי
אִישׁוֹת בְּגִין לְאַסְתָּאבָּא וְלְאַמְשַׁכָּא עֲלֵיהּ רוּז מְסֵאבָּא, וְכַדִּין עֲבִיד וְזָרְשׁוּי
וְעוֹבְדֵי.

דף קכו ע"א

וְשִׁירוֹתָא דְּעוֹבְדֵי הָוּי זָטִיל זָוִשׁ מֵאֵינוּן וְזוּיִין וְקָטִיר לִיהּ קְבִיָּה וּבְזַע ^{דף קכו}
^{ע"א} רִישִׁיָּה וְאַפִּיקָ לִישְׁנִיָּה וְזָטִיל עֲשְׁבִין יְדִיעֵן וְאַוְקִיד כֹּלָא וְעֲבִיד מַנְיָה
קְטָרְתָא וְזָדָא, לְבַתֵּר זָטִיל רִישָׁא דְּהֵהוּא וְזוּיָא וּבְזַע לִיהּ לְאַרְבַּע סְטָרִין
וְעֲבִיד מַנְיָה קְטָרְתָא אֲזוּרָא.

וְעֲבִיד עֲזוּלָא וְזָד, וְהָוּה אָמַר מִלִּין וְעֲבִיד עוֹבְדִין אֲזוּרִין, עַד דְּאַמְשִׁיף
עֲלֵיהּ רוּזִין מְסֵאבִין, וְאוֹדִיעֵן לִיהּ מַה דְּאַצְטָרִיק, וְעֲבִיד בְּהוּ עוֹבְדֵי כְּפּוּם
מַה דְּאֵינוּן יְדִיעֵן מְסֵאבָּא דְּהֵהוּא וְזוּיָא דְּרִקִיעָא. מִתְמָן אֲתַמְשֵׁף בְּעוֹבְדֵי
וְזָרְשׁוּי עַד דְּאַמְשִׁיף עֲלֵיהּ רוּז מִהֵהוּא זָוִשׁ קְדָמָאָה.

וּמִהֵכָּא הָוּה יְדִיעֵן וְזָרְשִׁין וְקוֹסְמִין. וּבְגִין כֶּף כְּתִיב וְלֹא הֵלֵךְ כְּפֻעָם
כְּפֻעָם לְקִרְאָת זָוִשִׁים, זָוִשִׁים וְזָדָא, וְעִקְרָא וְשָׂרְשָׁא בְּמְסֵאבֻתָא אִיהוּ
כְּמַה דְּאַתְמַר, וְלְבַתֵּר שִׁירוֹתָא דְּכֹלָא לָאו אִיהוּ אֶלָּא בְּזָוִשׁ.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

אמר רבי יוסי אמאי כל זייני וזרשין וקוסמין לא אשתכוזו אלא בזשייא.
אמר ליה הכי אולפנא מודאתא נזוש על וזה הטיל בה וזהמא, בה אטיל
ולא בבעלה. אמר הכי הוא ודאי, אתא רבי יוסי ונשקיה לרבי יצחק,
אמר כמה זמני שאילנא האי מלה ולא זכינא בה אלא השתא.

אמר ליה כל הני עובדין וכל מה דידע בלעם מאן אתר אולף ליה. אמר
ליה מאבוי. אבל באינון הררי קדם דאיהו ארץ קדם אולף כל וזרשין
וכל זייני קוסמין. (שמות ק"ב) בגין דבאינון טורי אינון מלאכי עזא ועזא"ל,
דאפיל לון קודשא בריה הוא מן שמיא ואינון קטירין בשלשלאי דפרולא
ואודיעין וזרשין לבני נשא, ומתמן הוה ידע בלעם כמה דאת אמר מן
ארם ינוני בלק מלך מואב מהררי קדם.

דף קכו ע"ב

אמר ליה והא פתיב ולא הלך בפעם בפעם לקראת נזושים וישת אל
המודבר פניו. אמר ליה, סטרא תתאה דאתיא מרוז מסאבא דלעילא,
הוא רוז מסאבא דשליט במדברא כד עבדו בני ישראל ית עגלא בגין
לאסתאבא בהדיה דאיהו תתאה, ובכלא (דף קכו ע"ב) עבד וזרשוי בגין דיכול
לאפקרא לון לישראל ולא יכיל.

אמר רבי יוסי האי דאמרת בקדמיתא דכד נזוש אתא על וזה אטיל בה
וזהמא שפיר, אבל הא תנינן דכד קאימו ישראל על טורא דסיני פסק
בנייהו וזהמא. ישראל דקבילו אורייתא פסק בנייהו וזהמא, אבל שאר
עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות דלא קבילו אורייתא לא פסקא וזהמא
בנייהו.

אמר ליה שפיר קאמרת, אבל תא וזי, אורייתא לא אתייהבת אלא
לדכורי דכתיב, (דברים ד) וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל.
דהא נשי פטירין מפקודי אורייתא.

ועוד דאהדרו פלהו לוזהמתן בקדמיתא בטר דזוטו, ואתתא קשיא
לאתפרשא וזהמא מנה יתיר במברא. ובגין כן אשתכוזו נשין בזרשיא

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

תא וזוי, דהכי הוא כמה דאמינא, דבלעם הוה אסתאב בקדמיתא בגין לאמשכא עליה רוזא מסאבא. כגוונא דא אתתא ביומי דמסאבו דילת אית ליה לבר נש לאסתמרא מנה, בגין דברונו מסאבא אתדפקת ובהוהא זמנא אי איהי תעביד וזרשין אצלווו בידהא יתיר בזמנא אורא, דהא רונו מסאבא שריא עמה, ועל דא בכל מה דקריבת אסתאב, כל שכן מאן דקריב בהרה. ופאין אינון ישראל דקודשא בריה הוא יהיב לון אורייתא ואמר לון (ויקרא יו) ואל אשה בגדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה אני יי.

דף קכו ע"א

אמר ליה האי מאן דאסתפל בצפצופוי דעופי אמאי אקרי נזוש. אמר לו דהא מהוהא סטרא קאתי דרונו מסאבא שריא על ההוא עופא (דף קכו ע"א) ואודע מלין בעלמא. וכל רונו מסאבא בנזוש אתדפקו ואתיין לעלמא ולית מאן דישתויב מניה בעלמא, דהא איהו אשתכוח עם כלא, עד זמנא דזמין קודשא בריה הוא לאעברא ליה מעלמא כמה דאתמר דכתיב, (ישעיה כה) בלע המות לצוץ ומוזה יי אלהים דמעיה מעל כל פנים וגו. וכתיב, (כריה יג) ואת רונו הטמאה אעביר מן הארץ וגו.

רבי יהודה אמר, אברהם ידע בההיא מערתא סימנא, ולביה ורעותיה תמן הוה, בגין דמקדמת דנא עאל לתמן וזמא לאדם וזוה טמירין תמן. ומנא הוה ידע דאינון הו. אלא זמא דיוקניה, ואסתפל ואתפתוז ליה וז פתוזא דגנתא דערן תמן והוה דיוקנא דאדם הוה קאים לגביה.

ותא וזוי כל מאן דאסתפל בדיוקנא דאדם לא אשתויב לעלמין מבייתה, בגין דהא בשעתא דבר נש אסתלק מעלמא וזמי ליה לאדם ובהוהא זמנא בית. אבל אברהם אסתפל ביה וזמא דיוקניה ואתקיים, וזמא

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

תא וזוי, השעתא אברהם בוזכמתא עבד בזמנא דתבע קברא לשרה, דהא פד תבע לא תבע למערתא בההוא זמנא, ולא אמר דבעי לאתפרשא מזנייהו. אלא אמר, תנו לי אוזות קבר עמכם ואקברה מתי מלפני. ואי תימא דלא הוה עפרון תמן. תמן הוה, דכתיב ועפרון יושב בתוך בני וזת, ואברהם לא אמר ליה בההיא שעתא כלום.

אלא מה דאמר לון, אמר כמה דכתיב וידבר אל בני וזת וגו'. וכי סלקא דעתך דאברהם בעא לאתקברא בינייהו בין מסאבין או דתאובתיה הוה עמהון, אלא בוזכמה עבד.

דף קכז ע"ב

וילפינן (דף קכז ע"ב) אורזו ארעא הכא כמה דעבד אברהם, דהא בגין דתאובתיה ורעותיה הוה בההיא מערתא, אף על גב דהוה תמן, לא בעא למשאל ליה מיד ההוא רעותא דהוה ליה במערתא, ושאל בקדמיתא מה דלא אצטרף ליה לאינון אוזרנין ולא לעפרון.

כיון דאמרו ליה קמי עפרון שבענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו וגו'. מה כתיב ועפרון יושב בתוך בני וזת. יושב כתיב, משירותא דמלך דאמר אברהם תמן הוה. כדן אמר שבענו ופגענו לי בעפרון בן צור ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו וגו'. ואי תימא בגין יקרא דיכלי יתיר מזניכו אנא עביד דלא רעינא פכו. בתוככם, בגין לאתקברא בינייהו דרעינא פכו בגין דלא אתפרש מזניכו.

רבי אלעזר אמר בשעתא דעאל אברהם במערתא היר עאל. בגין דהוה רהיט אבתריה דההוא עגלא דכתיב ואל הבקר רץ אברהם וגו'. וההוא בן בקר ערק עד ההוא מערתא ועאל אבתריה וזמא מה דזמא.

תו בגין דאיהו צלי כל יומא ויומא והוה נפיק עד ההוא וזקל דהוה סליק ריוזין עלאין, וזמא נהורא דנפיק מזו מערתא וצלי תמן, ותמן מלייל עמיה.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

ואי תיבא אי הכי אמאי לא בעא לה עד השתא, בגין דלא ישגזון עליה
הואיל ולא אצטריך ליה. השתא דאצטריך ליה, אמר, הא שענתא
למתבע ליה.

דף קכז ע"א

תא וזוי, אי עפרון הוה זומי במערתא מה דהוה זומי אברהם בה, לא יזבין
לה לעלמין. אלא ודאי לא זומא בה ולא כלום, דהא לית מלה אתגליא
אלא למאריה, ובגין כך לאברהם אתגליא ולא לעפרון. לאברהם
אתגליא דיליה הוה, (דף קכז ע"א) לעפרון לא הוה אתגליא ליה דלא הוה ליה
וזולקא ביה. ובגין כך לא אתגלי לעפרון כלום, ולא הוה זומי אלא
ושוכא, ועל דא זבין לה.

ומה דלא תבע אברהם בקדמיתא דיזבין ליה זבין, דהא אברהם לא
קאמר אלא ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו וגו'. בכסף מלא יתננה לי
וגו', ואיהו אמר השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה וגו'. בגין
דכלא הוה מאיס עליה דעפרון דלא ידע מה היא.

ותא וזוי, כד עאל אברהם במערתא בקדמיתא, וזומא תמן גהורא,
ואתרמי עפרא קמיה, ואתגלי ליה תרין קברין אדהכי אסתלק אדם
בדיוקניה וזומא ליה לאברהם וזויה, וביה (הוה) ידע אברהם דתמן (הוה) הוא
זמין לאתקברא.

אמר ליה, אברהם, במטו מינה, קוסטרא קטיר אית הכא. אמר ליה
קודשא בריך הוא טמרני הכא ומההוא זמנא עד השתא אתטמרנא
כגילדא דקירטא עד דאתית אנתי בעלמא, השתא מכאן ואילך הא
קיומא לי וכלמא הוה בגינה.

זומי מה פתיב ויקם השדה והמערה אשר בו, קימה ממש הוה ליה מה
דלא הוה ליה עד השתא. רבי אבא אמר ויקם השדה, ודאי קימה ממש

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

אמר רבי שמעון בשעתא דעאל אברהם במערתא ואעיל שרה תמן, קמו אדם וזוהי ולא קבילו לאתקברא תמן, אמרו ומה אגן בכסופא קמי קודשא בריך הוא בההוא עלמא בגין ההוא וזבא דגרימנא והשתא יתוסף לן כסופא אונרא מקמי עובדין טבין דבכו.

דף קכז ע"ב

אמר אברהם הא אנא זמין קמי קודשא בריך הוא בגינה דלא תכסיף קמיה לעלמין. מיד ואונרי כן קבר אברהם את (דף קכז ע"ב) שרה אשתו, מאי ואונרי כן. בתר דקביל אברהם עליה מלה דא.

אדם עאל בדוכתייהו זוהי לא עאלת, עד דקריב אברהם ואעיל לה לגבי אדם וקביל לה בגיניה, הלא הוא דכתיב ואונרי כן קבר אברהם את שרה אשתו, לשרה לא פתיב אלא את שרה לאסגאה זוהי, וכדין אתיישבו בדוכתייהו פדקא יאות, הלא הוא דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, ותנינן באברהם. תולדות השמים והארץ דא אדם וזוהי. אלה השמים והארץ לא פתיב, אלא תולדות השמים והארץ ולא תולדות בר נש. ואינון אתקיימו בגיניה דאברהם. ומנא לן דאתקיימו בגיניה דאברהם. דכתיב ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם. ועד דאתא אברהם לא אתקיימו אדם וזוהי בדוכתייהו בההוא עלמא.

רבי אלעזר שאיל לרבי שמעון אבוי, אמר האי מערתא לאו איהו פפילתא, דהא כתיב מערת המכפלה, וקרא קרי לה לבתר מערת שדה המכפלה, מכפלה קא קרי ליה לשדה.

אמר ליה הכי קארי ליה מערת המכפלה כמה דאת אמר ויתן לי את מערת המכפלה, אבל ודאי וזיף לאו מערתא איהו מכפלה. ולא שדה אקרי מכפלה, אלא האי שדה ומערתא על שום מכפלה אקרון שדה

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

תָּא זוּזי, יְרוּשָׁלַם ם כָּל אַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל אֲתַכְפֹּל תְּחוּזְתָּהּ. וְאִיהִי קְיִימָא לְעֵילָא וְתַתָּא, כְּגוּוּנָא דָּא יְרוּשָׁלַם לְעֵילָא יְרוּשָׁלַם ם לְתַתָּא, אַוּוּדָא לְעֵילָא וְאַוּוּדָא לְתַתָּא, יְרוּשָׁלַם ם לְעֵילָא אַוּוּדָת בְּתַרִין סְטְרִין לְעֵילָא וְתַתָּא (ירושלם לְתַתָּא אַוּוּדָת בְּתַרִין סְטְרִין לְעֵילָא וְתַתָּא) וּבְגִין כֶּךָ כְּפֻלְתָּא הִיא.

דף קכט ע"א

וְעַל דָּא הָאִי שְׂדֵה בַּהֲהִיא כְּפֻלְתָּא אִיהוּ דְבֵיהּ שְׂרָיָא. כְּגוּוּנָא דָּא כְּתִיב כְּרִיזוּ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרַכּוּ יְיָ לְעֵילָא (דף קכט ע"א) וְתַתָּא, וּבְגִין כֶּךָ שְׂדֵה הַמְּכַפֵּלָה וְדָאִי וְלֹא שְׂדֵה כְּפֻלָּה.

תו רָזָא דְמִלְכָה שְׂדֵה הַמְּכַפֵּלָה וְדָאִי, מֵאֵן מְכַפֵּלָה, ה' דְּבִשְׁמָא קְדִישָׁא דְאִיהִי מְכַפֵּלָה. וְכֹלָא קְיִימָא כְּוֹדָה, וּבְגִינֵיהּ קְאָמַר בְּאוּרוּז סְתִימִים ה' מְכַפֵּלָה דְלֹא הוּי בְּשְׁמָא קְדִישָׁא אֶת אַוּוּרָא מְכַפֵּלָה בַּר אִיהִי.

וְאִף עַל גַּב דְּמַעְרְתָּא כְּפֻלְתָּא הוּוּהּ וְדָאִי דְאִיהִי מַעְרְתָּא גּוּ מַעְרְתָּא, אֲבָל עַל שׁוּם אַוּוּרָא אֶקְרִי מַעְרַת שְׂדֵה הַמְּכַפֵּלָה כְּמוֹהַ דְּאַתְמֹר. וְאַבְרָהָם יָדַע, וְכֹד אָמַר לְבָנָי וְזֹת כְּסִי מִלְכָה וְאָמַר וַיִּתֵּן לִי אֶת מַעְרַת הַמְּכַפֵּלָה, עַל שׁוּם דְּאִיהִי מַעְרְתָּא כְּפֻלְתָּא, וְאוּרִינְתָּא לֹא קָרִי לָהּ אֶלָּא מַעְרַת שְׂדֵה הַמְּכַפֵּלָה כְּדָקָא יְאוּת.

וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד כֹּלָא לְאַשְׁתְּכּוּזָא הָאִי עֲלֵמָא כְּגוּוּנָא דְלְעֵילָא, וְלֹא תַדְבָּקָא דָּא בְּדָא, לְמַהֲוֵי יְקָרִיָּה לְעֵילָא וְתַתָּא. וְכַפֵּא וְזוּלְקִיָּהוּן דְּצְדִיקָיָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהוּ בְּהָאִי עֲלֵמָא וּבְעֵלְמָא דְּאֲתֵי:

מדרש הנעלם וַיִּסַּף אַבְרָהָם וַיִּקְוּוּ אִשָּׁה וַשְׁמָה קְטוּרָה. וְלִשְׁקוּלָא דְּדַעְתָּא כֹּל פְּרִשְׁתָּא דָּא לִיסְתוּרִי.

כֹּד אֲתָא רַב דִּימִי, אָמַר, הָאִי פְּרִשְׁתָּא דָּא שְׁמַעְנָא וְלֹא אֲדַכְרָנָא, אָמְרוּ דְּעֵלְאִין תְּקִיפִין לֹא זְמַנְוֹה לְזַלְלָאָה וְאַנְן מֵאִי זִימָא. קָם רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר מִמְּתִיבְתָּא דְּנוּבְרָנָא מֵאַרִי מִתְנִיתָא זְלָלָא.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

קמו ואזלו הוא ורבי ייסא ורבי זוהיא, אשכחיהו לרבי אלעזר ברבי שמעון והוה מנלה רזין דתפילין. עאלו קמיה ואמרו במאי אתעסק מר. אמר לון טעמא דתפילין אמנא, דהא זכאה הוא בר נש דמנוו תפילין וידע טעמא דידהו.

אמרו אי זיווא קמיה דמר לימא לן מלה. אמרו שמענא מאבוק דקודשא בריה הוא ברוזימו סגיא דהוה ליה עם ישראל אמר לון למעבד ליה בי משפנא כזווא דרתיכא עלאה דלעילא וייתי דיוריה עמהון דרא הוא דכתיב, (שמות כה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. ושמענא מאבוק דהכא סתים טעמא דתפילין בהאי פסוקא.

אמר ליה תא זוי, כזווא עלאה אתעבד מקדש ברתיוכי קדישין, ובתר כן אשרי קודשא בריה הוא דיוריה עמהון, פענינא דא, וכזווא דא אתערו וזברינא מארי מתניתא בטעמא דתפילין, למחוי ההוא גברא דוגמא דרתיכי עלאין, רתיכא תתאה רתיכא עלאה, למיתי מלכותא דיליה וישרי דיוריה עלויה. ותנינן אית ביה רזין עלאין ודוגמיהון, ואית ביה תלת רתיכין, דוגמת עלאין קדישין רזין דתלת אתותא דשמהן קדישי, עלמין תלת, רתיכין תלתא אתותא, ארבע פרשיות שליט על ארבע, ועל כה רזא דשיין דתלת בתרין, ושיין דארבע בתרין, תלתא מלכין שליטין בגופא תפילין עלוי קודשא בריה הוא לעילא, אלן תפילין דרישא, תפילין דדרועא ארבע פרשין. לבא רכיב דוגמא דרתיכא תתאה ותתאה רכיב. עוד תנינן דא רכיבא דדרועא לתתא. ולבא רכיב, דוגמא דאיהו לתתא ואתמסרון בידיה לאעלאה לון כל וילי שמיא, כה לבא הוא רכיב לתתא ואתמסרו בידיו כל אברי גופא.

ועילא מניה ארבע פרשין על מווא דרישא איהו, אבל קודשא בריה הוא שליטא עלאה מלכא מכלא. (רוח) ורזא דזכמתא דא, הוא כזווא דמקדשא דכתיב ועשה כרוב אוד מקצה מזה וכרוב אוד מקצה. ועלייהו דיוריה דמלכא בארבע אתון תרין רתיכין.

וכהאי זווא לבא ומווא, לבא מפאן ומווא מפאן ועלייהו מדוריה דקודשא בריה הוא בארבע (דא ארבע) פרשין. אמר רבי אלעזר מפאן וכהלאה רזי דכתי אתותא ופרשין בגופיהו ורצועותיהון. הלכה למשה מסיני ורמיזא דלהון אתגלי וטעמא דכלא בתלת עשר מכלין (דרוזימו).

אמר רבי יהודה אלמלא לא אתינא אלא בדיל רזא דא דיי. אמרו ליה זכאה וזלקה לעלמא דאתי דכל רז לא אגיס לה. אמרו ליה אתינא קמיה דמר למנדע רזא דהאי פסוקא וינסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה.

אמר פירושא דהאי פסוקא כמה דגלו וזברינא מארי מתניתין, דכד נשמעתא ייתי בההוא גופא קדישא דילה, הא מיליניא הו על וייבייא דיקומון ויכשרון עובדין ויתן להו מווא יקרא דילה דינדעון ויתובון ויזכון זכותא שלימתא.

וכד זמא שלמה דא הוה סגי (דא תוה סגי) ואמר (קהלת ו) ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו וממקום קדוש יהלכו, שיבאו ויוזיו במקום קדוש. ותנינן

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

אמר רבי אבא אמר רבי יונתן כתיב, (ירמיה ג) הִתְחַפֵּה כוֹשֵׁי עוֹרוֹ וְזָמַר וְזָבַר בְּרַתְוִי, כִּי הָרְשָׁעִים שְׂלֵא זָכוּ לְשׁוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּלְהִקְטִיר מַעֲשֵׂים טוֹבִים לְעוֹלָם, לֹא יִקְטִירוּ בְּעוֹלָם הַבָּא. רָאָה מִה כְּתִיב וַיֹּסֶף אֲבָרְהָם וַיִּקְוֶה אֵשֶׁה, וְשָׂרׁוּצָה לַעֲשׂוֹת לָהֶם זְשׁוּמָה לְגוֹפֶם וּלְקַרְבָּם בְּתִשׁוּבָה, כְּמֵא דְאֵת אֲמַר וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּזוֹרָן. אֲמַר רַבִּי אֶלְעָזָר תָּא וְזוּי, מִה כְּתִיב וְתִלְד לֹא אֵת זְמַרְן וְאֵת יִקְשָׁן, הַרְבֵּה מַעֲשֵׂים רַעִים עַד שֶׁנִּגְרָשִׁים מִן הָעוֹלָם דְּכְתִיב וַיִּשְׁלָחוּם מֵעַל יִצְחָק בְּנֵו. וְעֲלִיהֶם נֶאֱמַר (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל אֲדַמַּת עִפְרָיִם יִקְיָצוּ וְגוֹ, וְעַל הָאֲזוּרִים נֶאֱמַר וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ כִּזְהַר הַרְקִיעַ וְגוֹ. אֲמַר רַבִּי יְהוּדָה הָאִי מִשְׁמַע עַל פְּרִשְׁתָּא, וּמִשְׁמַע דְּאוֹתוֹ זְמַן (נְקָרָא) ס"א אבד) עֲבַד שְׁם (הַנְּשׁוּמָה) אֲבָרְהָם, וּבְמִקְוֵמוֹ נִקְרָאת יִצְחָק כְּדִקְאֲמַרְן, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וַיְהִי אֲזוּרִי מוֹת אֲבָרְהָם וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֵת יִצְחָק בְּנֵו, וַיֵּשֶׁב יִצְחָק עִם בְּאֵר לִנְוִי רֵאִי. עִם יְדִיעַת הַנְּוִי שֶׁהוּא וְזִי הָעוֹלָמִים לְדִיעַת וּלְהַשִּׁיג מִה שְׂלֵא הַשִּׁיג בְּעוֹלָם הַזֶּה הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה יא) כִּי מִלְּאָה הָאָרֶץ דַּעַת אֵת יי, (עַד כֵּאֵן מִדְּרַשׁ הַנְּעֻלָּם)

ואבֶרְהָם זְקַן בָּא בְּיָמִים וַיִּי בָרַךְ אֵת אֲבָרְהָם בְּכָל. רַבִּי יְהוּדָה פְּתוּז (תהלים סה) אֲשֶׁרִי תִבְנוּר וּתְקַרְב יִשְׁכֵן וְזַצְרִיָּה, הָאִי קָרָא (עַד ע"ב) אֲתַמַּר, אֲבָל זְכָאָה הוּא בַר זֵשׁ דְּאוּרוּזוּי אֲתַכְשָׁרְן קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא וְאִיהוּ אֲתַרְעִי בֵּיתָ לְקַרְבָּא לִיתָ לְגַבִּיתָ.

תָּא וְזוּי, אֲבָרְהָם אֲתַקְרִיב לְגַבִּיתָ וְתַאוּבַתִּיהָ דִּילִיָּה הָהוּא כָּל יוֹמוֹי בְּהָאִי, וְלֹא אֲתַקְרִיב אֲבָרְהָם בְּיוֹמָא וְזָדָא אוּ בְּזַמְנָא וְזָדָא, אֲכָל עוֹבְדוֹי קְרִיבוֹ לִיתָ בְּכָל יוֹמוֹי מִדְּרַגָּא לְדְרַגָּא, עַד דְּאֲסַתְלַק בְּדְרַגָּוִי.

כִּד הָהוּא סִיב וְעָל בְּדְרַגִּין עֲלָאִין כְּדִקָּא וְזוּי דְכְּתִיב וְאֲבָרְהָם זְקַן, וְכִדִּין בָּא בְּיָמִים בְּאִינוֹן יוֹמִין עֲלָאִין בְּאִינוֹן יוֹמִין יְדִיעָאן בְּרִוָּא דְמַהִּיבְנוֹתָא. וַיִּי בָרַךְ אֵת אֲבָרְהָם בְּכָל. דְּמַתְמַן זְפָקִין כָּל בְּרַכָּאן וְכָל טִיבוֹ.

דף קכט ע"ב

זְכָאִין אִינוֹן מְאָרִיהוֹן דְּתִשׁוּבָה דְּהָא בְּשַׁעֲתָא וְזָדָא בְּיוֹמָא וְזָדָא בְּרַגְעָא וְזָדָא (דף קכט ע"ב) קְרִיבִין לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, מִה דְּלֹא הָהוּא הָכִי אֲפִילוּ לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים דְּאֲתַקְרִיבוּ גַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא בְּכַמְהָ שְׁנִין. אֲבָרְהָם לֹא עָלָא בְּאִינוֹן יוֹמִין עֲלָאִין עַד דְּהָהוּא סִיב כְּמַה דְּאֲתַמַּר. וְכֵן דְּוֹד דְכְּתִיב (מלכים א א) וְהַמְלִיךָ דְּוֹד זְקַן בָּא בְּיָמִים. אֲבָל מְאָרִיָּה דְּתִשׁוּבָה מִיַּד עָלָא וְאֲתַדְבַּק בֵּיתָ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא.

זווי שרה - Zohar Chayei Sarah

רבי יוסי אמר תנינן אתר דמאריהון דתשובה קיימי ביה, בההוא עלמא, צדיקים גבורים לית לון רשו לקיימא ביה, בגין דאינון קריבין למלכא יתיר מבבלהו, ואינון משכי עלייהו ברעותא דלכא יתיר ובזיילא סגיא לאתקרבא למלכא.

תא זווי, כמה אתרין מתוקנין ליה לקודשא בריה הוא בההוא עלמא, ובבלהו בי מותבי לון לצדיקים. כל ווד ווד לפום דרגיה פדקא זווי ליה.

פתיב, (תהלים סה) אשרי תבונור ותקרב ישכן ווצריה, דקודשא בריה הוא קריב לון לגביה דסלקין אינון גשמיתין מתתא לעילא ולאתאודא באוסגתיהון דאתתקנן להו. ישכן ווצריה, אלין אתרין ודרגין לבר, ומאן אינון, כמא דאת אמר (זכריה ג) ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה. והאי הוא דרגא בין קדישין עלאין.

ומאן דזכאין לדרגא דא, אינון שליוון דמארי עלמא פאינון מלאכין ועבדין שליוותא תדיר ברעותא דמאריהון, בגין דאלין (אתקדשו) תדיר בקדושה ולא אסתאבו. כגוונא דא, מאן דאסתאב בהאי עלמא איהו משיר עליה רוון מסאב, וכד נפק גשמיתיה במגיה מסאבין ליה ובדוריה בין אינון מסאבין ואלין אינון מויקין דעלמא. כמה דאתמשך בר גש גרמיה בהאי עלמא הכי הוא מדוריה ואתמשך בההוא עלמא (נט ואינון רוויי מסאבי מסאבין ליה ואעלין ליה לגיהנם).

דף קל ע"א

תא זווי מאן דאתקדש ונטיר גרמיה בהאי עלמא דלא אסתאב. מדוריה בההוא עלמא בין אינון קדישין (דף קל ע"א) עלאין ועבדין שליוותא תדיר, ואלין קיימי בוצר כמא דאת אמר, (שמות כו) את ווצר המשכן.

ואית אונרין דאינון לגו יתיר, דלאו אינון בוצר אלא בביתא כמא דאת אמר, (תהלים סה) גשבעה בטוב ביתך. אמר דוד גשבעה בטוב ביתך, כיון דאמר ישכן ווצריה, אמאי פתיב גשבעה בטוב ביתך, ישבע בטוב ביתך מיבעי ליה כמה דכתיב ישכן. אלא הא תנינן לית ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלונדייהו.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

ואית אתר לזוסידי עליונין דעייילי לגו, ומאי אינון, כדכתיב, (במדבר א) והזונוים
לפני המושכן קדמה לפני אהל מועד מורוזה משה ואהרן ובניו וגו'. וכמה
מודורין על מודורין ונהורין על גהורין מתפרשן בהוא עלמא, וכל זוד
אכסיף מנהורא דוברהיה, כמה דעובדין אתפרשן בהאי עלמא הכי נמי
דוכתינ ונהורין מתפרשן בהוא עלמא.

ותא זוהי הא אתמר דאפילו בהאי עלמא כד בר נש נאים על ערסיה,
ונשמתינ אצטריכו לאתשויטטא בעלמא ונפקו מגו גופא, לאו כל נשמתיא
ונשמתיא סלקא ושטיא למוזוי ביקר סבר אפי דעתיק יומין, אלא כמא
דאתמשיך תדיר וכפום עובדי הכי נשמתיא סלקא.

אי אסתאב איהו נאים ונשמתיא נפקא וכל אינון רוזין מסאבין נקטין לה
ואתדבקת בהו באינון דרזין תתאין דשטיין בעלמא ואינון מודיעין לה
מלין דאינון קריבין למיתי בעלמא, וכלבנין דמודיעין לה מלין כדיבן וזויין
בה והא אוקמוה.

ואי זכי בר נש כד איהו נאים, ונשמתיא סלקא אזלא ושטיא ובקעא בין
אלין רוזין מסאבין, וכלהו בכריזין ואמריין, פנון אתר פנון, לאו דא
מסטרנא, ואיהי סלקא בין אינון קדישין ומודיעי לה מלה וזדא דקשויט.

דף קל ע"ב

וכד נזותא כל אינון וזבילין טריקין בעאן לאתקרבא בהדה למעדע והיא
מלה, ואינון מודיעין לה מלין אזורנין, והתא מלה דנטלא גו אינון קדישין
בין אינון (דף קל ע"ב) אזורנין איהו כעבורא גו תיבנא. והאי (מאן איהו דזכי יתיר בעוד דאיהו
קאים ונשמתיא קיימא בהאי עלמא.)

פנונא דא כד נפקין נשמתינ מגופא מהאי עלמא, בעאן לסלקא, וכמה
תרעין וזבילי טהירין קיימי, ^(*) אי אינון מסטרנייהו כלהו אזורין בהו באינון
נפשאן ומסרי לון בידי דרומה לאעלא לון בגיהנם.

ולבתר סלקן ואזורן בהו ואינון נטלי להון ומכרזי בהו אלין אינון דעברו
על פקודי דמאריהון, וכן שטיין בכל עלמא. ולבתר מהדרי להו לגיהנם,

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

תָּא וְזוּי, זָכַאִין אֵינּוֹן צְדִיקָא דְאַתְגָּנִיז לְהוּ כַּמָּה טָבִין לְהֵוּא עֲלֵמָא, וְלִית
אַתְר פְּנִימָאָה בְּכָל אֵינּוֹן פְּאֵינּוֹן דִּידְעֵי רָזָא דְמֵאֲרִיָּהוֹן וְיָדְעֵי לְאַתְדַּבְּקָא
בְּהוּ בְּכָל יוֹמָא, עַל אֲלִין כְּתִיב, (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זִוְלָתָהּ,
יַעֲשֶׂה לְמוֹזְכָּה לּוּ.

מֵאִי לְמוֹזְכָּה לּוּ, כַּמָּא דְאַתְ אָמַר (איוב לב) וְזָכַרְתָּ אֶת אֵיּוֹב בְּדַבְּרִים. וְאֲלִין
אֵינּוֹן דְדִוּוּקִין לְמִכְּלָה דְוֹזְכְּמִתָּא, וְדִיִּיקִין לָהּ, וּמִוֹזְכָּאֵן לָהּ לְמַנְדַּע בְּרִירָא
דְּמִכְּלָה, וְאַשְׁתְּמוּדְעָא לְמֵאֲרִיָּהוֹן, אֲלִין אֵינּוֹן דְּמֵאֲרִיָּהוֹן מִשְׁתַּבּוּז בְּהוֹן בְּכָל
יוֹמָא, אֲלִין אֵינּוֹן דְּעֵאֲלִין בֵּין עַלְאִין קְדִישִׁין, וְאֲלִין עֵאֲלִין כָּל תְּרַעֵי דְלַעֲיִלָּא
וְלִית מֵאֵן דִּימוּזֵי בִימֵדְהוֹן, זָכַרְתָּ וְזוּלְקִיָּהוֹן בְּעֲלֵמָא דִּין וּבְעֲלֵמָא דְאַתֵּי.

תָּא וְזוּי, אַבְרָהָם עָאֵל לְמַנְדַּע וְלַאֲתַדְּבַקָא בְּמֵאֲרִיָּהּ כְּדָקָא יְאוּת לְבַתֵּר
דְּאַקְדִּים עוֹבְדֵי בְּקַדְמִיתָא, וְזָכַר בְּאֵינּוֹן יוֹמִין עַלְאִין, וְאַתְבָּרַךְ מֵאַתְר דְּכָל
בְּרַכָּאֵן נְפָקֵי מִתַּמָּן, דְּכְתִיב וַיִּבְרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל. מֵאִי בְּכָל. אַתְר
דְּנִהָרָא דְלָא פְּסָקֵי מִיּוֹמֵי לְעֲלָמִין.

אָמַר רַבִּי וְזִיָּא תָּא וְזוּי, דְּאַבְרָהָם לֹא בַּעַל לְאַתְעַרְבָּא בְּנִשֵׁי עֲלָמָא
וְלַאֲתַדְּבַקָא בְּשָׂאֵר עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְכּוֹת, בְּגִין דְּנִשְׁיָא דְשָׂאֵר עַמִּין
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְכּוֹת אֵינּוֹן סָאֲבִין לְגַבְרִיָּהוּ וְכֵאֵינּוֹן דְּמִתְדַּבְּקִין
בְּהוֹן, בְּגִין דְּכֹד אַבְרָהָם יָדַע וְזָכְמִתָּא, יָדַע עֲקָרָא וְשָׂרָשָׂא וּמֵאֵן אַתְר נְפָקֵי
וְשִׁטְיִין רוּזֵי מִסָּאֲבִין בְּעֲלָמָא, וְעַל דָּא אוּמֵי לְעַבְדִּיהּ דְּלָא יִסַּב אַתְתָּא
לְבַרְיָהּ מִשָּׂאֵר עַמִּין.

רַבִּי יִצְחָק פְּתוּז וְאָמַר, (קהלת יב) וַיֵּשֶׁב הָעָפָר עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה וְהָרוּז תֵּשׁוּב
אֵל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה. תָּא וְזוּי, כִּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִירָה הוּא לְאָדָם, נְטִל
עֲפָרִיָּה מֵאַתְר דְּמִקְדֵּשָׁא, וּבְנָה גּוֹפִיָּה מֵאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֲלָמָא, דְּכִלְהוּ יִהְיֹו
לִיהּ וְזִיִּלָּא, לְבַתֵּר אַתְרָק עֲלִיָּה רוּזָא דְוִזִי כַּמָּא דְאַתְ אָמַר, (בראשית ב) וַיִּפּוּז
בְּאֶפְסוֹ נִשְׁמַת וְזִיָּים וְגו' לְבַתֵּר קָם וְיָדַע דְּאִיָּהוּ מֵעֵילָא וְתַתָּא, וְכַדִּין אַתְדַּבְּקָ
וְיָדַע וְזָכְמָה עַלְאָה.

זווי שרה - Zohar Chayei Sarah

כְּגוֹזֵנָא דָא כָּל בַּר נֵשׁ דְּעֵלְמָא אִיהוּ כְּלִיל מַעֲלֵלָא וְתַתָּא, וְכָל אֵינוֹן דִּידְעִין לְאַתְקַדְשָׁא בְּהַאי עֵלְמָא כְּדָקָא יְאוּת, כַּד אוֹלִידוּ בַר, מְשַׁכֵּין עֲלֵיהּ רוּזוֹ קַדִּישָׁא מֵאַתֵּר דְּכָל קַדִּישֵׁי נְפָקִין מִיְנֵיהּ, וְאַלִין אֶקְרוּן בְּגִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּגוֹפָא אֲתַעְבִּיד בְּקוּדְשָׁה כְּדָקָא יְאוּת, הֵכִי נָמִי יְהִבֵּין לֵיהּ רוּזוֹא מֵאַתֵּר עֲלָאָה קַדִּישָׁא כְּדָקָא וּזוּי וְהָא אֲתַמַּר.

תָּא וּזוּי, בְּשַׁעֲתָא דְּזַמִּין בַּר נֵשׁ לְמִיָּהֵב וּזוּשְׁבִין עוּבְדוּי עַד לָא יַפּוּק מַעֲלָמָא, הֵהוּא יוּבָא, יוּבָא דְּוּזוּשְׁבִין אִיהוּ, דְּגוֹפָא וְנִשְׁמַתָּא יְהִיבֵי וּזוּשְׁבָנָא. לְבַתֵּר נִשְׁמַתָּא אֲתַפְרָשָׁא מִיְנֵיהּ, וְגוֹפָא תָּב לְאַרְעָא, וְכֹלָא תָּב לְאַתְרֵיהּ דְּאַתְנָסִיב מַתְבָּן וְהָא אוּקְמוּהָ, עַד זְמַנָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְמִין לְאוּזִיָּא מַתִּיָּא כְּלָא גְזִין קַמִּיָּה.

וְהֵהוּא גוֹפָא מִמֶּשׁ וְהֵהִיא נִשְׁמַתָּא מִמֶּשׁ זְמִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְבָּא לְעֵלְמָא כְּמִלְקַדְמִין וְלִזְדוּדָתָא אֲנָפִי עֵלְמָא הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה כו) יוּזִי מַתִּיךְ גְּבַלְתִּי יְקוּמוּן. וְהֵהִיא נִשְׁמַתָּא מִמֶּשׁ גְּזִיָּא קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְתַבַּת לְאַתְרָהּ כְּפּוּם אֶרְוָהָא כְּמָא דְּאַתְ אָמַר וְהַרוּזוֹ תִּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה. וְכֹלְמָנָא דְּזַמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאוּזִיָּא מַתִּיָּא, זְמִין אִיהוּ לְאַרְקָא טַלָּא מְרִישֵׁיהּ עֲלִיָּהּ, וּבִהֵהוּא טַלָּא יְקוּמוּן כְּלָא מַעֲפָרָא.

דף קלא ע"א

הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה כו) כִּי טַל אֲוֹרוֹת טַלְכָּהּ. מֵאִי טַל אֲוֹרוֹת, אֲוֹרוֹת מִמֶּשׁ מֵאֵינוֹן גְּהוּרִין דְּלַעֲיֵלָא דְּבַהוּן זְמִין לְאַרְקָא וּזִיִּין לְעֵלְמָא, בְּגִין דְּאִיִּלְנָא ^{דף קלא} ^{ע"א} דְּוּזִי יְרִיק וּזִיִּין דְּלָא פְּסָקִין לְעֵלְמִין, דְּהָא הִשְׁתָּא פְּסָקִין בְּגִין דְּהָא וּזִיָּא בִּישָׁא שְׁלֵטָא וְאַתְכַּפְּסִי סִיְהָרָא. וּבְגִין כֶּךָ כִּבְיָכוּל פְּסָקִין מִיְמוּי וּזִיִּין לָא שְׁלֵטִין בְּעֵלְמָא כְּדָקָא יְאוּת.

וּבִהֵהוּא זְמַנָּא הֵהוּא יִצֵּר הָרַע דְּאִיהוּ וּזִיָּא בִּישָׁא יִסְתַּלַּק מַעֲלָמָא וְיַעֲבֵר לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּמָה דְּאַתְמַר (זכריה יג) וְאַתְ רוּזוֹ הִטְמִימָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ. וְלְבַתֵּר דְּאִיהוּ יִתְעַבֵּר מַעֲלָמָא, סִיְהָרָא לָא אֲתַכַּסְיָא, וְנִהָרָא דְּנִגִּיד וְנָפִיק לָא יַפְּסָקוֹן מִבּוּעוּי, וְכַדִּין כְּתִיב, (ישעיה ל) וְהָיָה אֹר שֶׁלִּבְנֵה כְּאוֹר הַחֹמֶה וְאוֹר הַחֹמֶה יִהְיֶה שֶׁבַעֲתִים כְּאוֹר שֶׁבַעֲת הַיָּמִים וְגו'.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

אמר רבי וזקיה אי תיבא דכל גופין דעלבא יקומון ויתערוון מעפרא, אינון גופי דאתגטיעו בנשמתא וזא ביה תהא בעייהו. אמר רבי יוסי אינון גופין דלא זכו ולא אצלזו הרי אינון פלא הוו, כמה דהוו עץ יבש בההיא עלבא הכי נמי בההוא זבנא, וגופא בתראה דאתגטע ואצלזו ונטל שרשוי כדקא יאות יקום.

ועליה פתיב, (רמיה י) והיה פעץ שתול על מים וגו' והיה עליהו רענן וגו'. דעבד איבין ונטע שרשין ואצלזו כדקא יאות. ועל ההוא גופא קדמאה דלא עבד איבין ולא נטע שרשין (ולא זכה ולא אצלזו) פתיב, (רמיה י) והיה פערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב וגו'. כי יבא טוב דא תוויית הבתים.

ויתגהיר ההוא גהורא דזמין לאגהרא להו לצדיקיא דהוה גניז קמיה מיומא דאתברי עלבא דכתיב, (בראשית א) וירא אלהים את האור כי טוב. וכדין זמין קודשא בריך הוא לאווייא מתייא, וכתיב, (מלאכי ג) וזרוזה לכם יראי שמי שמש צדקה וגו', וכדין יתגבר טוב בעלבא, וההוא דאתקרי רע יתעבר מעלבא כדאמרן. וכדין אינון גופין קדמאי ליהו פלא הוו.

אמר רבי יצחק זמין קודשא בריך הוא לארקא עליהו על אינון גופין רוזין אוזרנין, ואי זכאן בהון יקומון בעלבא כדקא יאות, ואי לאו יהון קטמא תוורת רגליהון דצדיקיא דכתיב (מלאכי ג), וכתיב, (דניאל יב) ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו וגו'. וכלא אתקם ואתעתד קמי קודשא בריך הוא, וכלהו במזינא הוו כמא דאת אמר (ישעיה ב) המוציא במספר צבאם וגו'.

תא וזוי, הא אתמר כל אינון מתין דבארעא דישראל יקומון בקדמיתא, בגין דקודשא בריך הוא יתער עליהו ויוקים לון, עלייהו פתיב יוזיו מתיה, אלין אינון די בארעא דישראל. נבלתי יקומון, אלין אינון דבגו ארעאן אוזרנין, דלא פתיב בהו תווייה אלא קימה. דהא רוזא דווי לא תשרי אלא בארעא קדישא דישראל, ובגין כך פתיב בהו יוזיו מתיה, ואינון דלבר, יתברי גופא דלהון ויקומון גופא פלא רוזא. ולבתר יתגלגלון תוורת עפרא עד דימטון לארץ ישראל, ותמן יקבלון נשמתא, ולא ברשו אוזרא, בגין דיתקיימון בעלבא כדקא וזוי.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

רבי אלעזר ורבי ייסא הוו יתבי ליליא ווד ועסקי באורייתא. אמר רבי אלעזר תא וזוי, בשעתא דקודשא בריה הוא זמין לאזויא מתניא, כל אינון גשמתין דיתערוון קמיה כלהו קיימין דיוקנין דיוקנין קמיה בההוא דיוקנא במוש דהוו בהאי עלבא, ונזיית לון קודשא בריה הוא, ויקרי לון בשמהן קמה דאת אמר, (ישעיה נח) לכולם בשם יקרא. וכל גשמתא תיעול לדוכתה, ויקובון בקיובא בעלבא כדקא וזוי, וכדין יהא עלבא שלים, ועל ההוא זמנא כתיב, (ישעיה סה) ונרפת עמו יסיר וגו', מאי ונרפת עמו יסיר. דא יצר הרע דאזשיך אנפי ברין ושליט בהו.

אמר רבי יוסי תא וזמין כל זמנא דבר נש קאים ברוזא דא. לאו איהו מסאב, נפקא גשמתיה מניה איהו מסאב. אמר ליה ודאי הכי הוא, והכי אתמר דהא ההוא יצר הרע כד נטיל רוזא דבר נש סאיב ליה ואשתאר גופא מסאב, ושאר עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות כד אינון בזויהון אינון מסאבין דהא מסטרא מסאבא אית לון גשמתין, וכד אתריק מניה ההוא מסאבו אשתאר גופא בלא מסאבו ככל.

דף קלא ע"ב

בגין כך (דף קלא ע"ב) מאן דאתדבק באתתא דשאר עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות אשתאב איהו. וההוא ברא דאתיליד ליה יקבל עליה רוזן מסאבא. ואי תיבא הא בסטרא דאבוי מישראל קא אתיא, אמאי יקבל עליה רוזן מסאבא.

תא וזוי, דהא בקדמיתא אשתאב אבוי בשעתא דאתדבק בההיא אתתא דאיהי מסאבא, וכיון דאב איהו אשתאב בההיא אתתא דאיהי מסאבא, כל שפן דאיהו ברא דאתיליד מניה יקבל עליה רוזן מסאבא. ולא עוד אלא דעבר על אורייתא דכתיב, (שמות לה) כי לא תשתחוה לאל אזור, כי יי קנא שמו בגין דקני על האי ברית קדישא.

אמר רבי אלעזר תא וזוי דהא אתמר דכיון דידע אברהם אבינו וזכמתא בעא לאתפרשא מכל שאר עמין ולא לאתדבקא בהו, ובגין כך כתיב ואשביעך בני אלקי השמים ואלקי הארץ אשר לא תקוץ אשה לבני

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

תא זוהי, האי מאן דאעיל האי ברית קדישא בההיא אתתא דשאר עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות, זרים לאסתאבא אתר אונרא. ועל דא פתיב (משלי כ) תנוזת שלש רגזה ארץ וגו'. ואף על גב דאומי ליה בהאי ברית, לא אבטוז ביה אברהם עד דצלי צלותיה קמי קודשא בריך הוא ואמר יי אלקי השמים וגו', הוא ישלח מלאכו, ודאי דא מלאך הברית, בגין דיתגטיר האי ברית וכלא יסתאב בין אינון עמין:

רק את בני לא תשב שמה. מאי טעמא, בגין דידיע אברהם דהא בכלהו לא הוה מאן דאשתמודע ליה לקודשא בריך הוא בר איהו בלחודווי, וכלא בעא דלהו מודוריה דיצונק בעיניהו, אלא דיהא מודוריה עמיה, ויצונק יולף מניה תדיר ארוזי דקודשא בריך הוא, וכלא יסטי לימינא ולשמאלא. ועל דא לא בעא אברהם דלהו מודוריה דיצונק תמן.

אמר רבי ייסא ודאי זכותיה דאברהם אערע קמיה דההוא עבדא, דההוא יומא נפק, וההוא יומא מטא לעינא דמיא, דכתיב ואבא היום אל העין. והא אוקמוה.

רבי אלעזר פתוז ואמר, (תהלים קיט) גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. כמה אינון בני נשא טפשין דלא ידעין וכלא מסתכלין לאשתדל לאורייתא, בגין דאורייתא כל וזיין וכל וזירו וכל טוב בעלמא דין ובעלמא דאתי. (ההוא וזירו דעלמא דין ודעלמא דאתי איהו) (נ"א ההוא וזירו דעלמא דאתי איהו וזיין בעלמא דין). וזיין אינון בעלמא דין דיזכון ליומין שלמין בהאי עלמא כמא דאת אמר, (שמות כג) את מספר ימיה אמלא. וליומין אריכין בעלמא דאתי. בגין דאינון וזיין שלימין, אינון וזיין דזיידו, וזיין בלא עצבו, וזיין דאינון וזיין. וזירו בעלמא דין וזירו דכלא, דכל מאן דאשתדל באורייתא לא יכלין לשלטאה עלוי כל עמין דעלמא.

ואי תיבא אינון בני שמד. גזרה היא מלעיכלא כגון רבי עקיבא וזכוריו, וכך סליק במוזשבה. וזירו דמלאך המות דלא יכיל לשלטאה עלוי, והכי הוא

זווי שרה - Zohar Chayei Sarah

דף קלב ע"א

אמר רבי ייסא אי הכי משה אמאי מית, דאי הכי פיון דלא וזב לא ימות
(ואמאי ימות). אמר ליה ודאי מית, אבל לא שלטא ביה קאמרינן, אלא לא מית
על ידוי ולא אסתאב ביה, ולא מית (דף קלב ע"א) ודאי אלא אתדבק בשכינתא
ואזיל לזויי עלבא.

והאי זוי אקרי, כמה דאוקימנא דכתיב (שמואל ב'כ) ובגיהו בן יהוידע בן איש
זוי וגו'. ועל דא כל מאן דאשתדל באורייתא וזירו אית ליה מכלא בעלבא
דין משעבודא דשאר עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות. וזירו בעלבא
דאתי בגין דלא יתבעון מניה דינא בההוא עלבא ככל.

תא וזוי, באורייתא כמה רזין עלאין סתימין אית בה, בגין כף פתיב, (משלי ג)
יקרה היא מפנינים. כמה גניזין טמירין אית בה, ועל דא פד אסתכל דוד
ברווא דזוכמתא וידע כמה פליאן נפקין מאורייתא

פתוז ואמר, (תהלים קיט) גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. תא וזוי, ויהי הוא
טורם כלה לדבר והנה רבקה יוצאת. יוצאת, באה מפעי ליה, מאי יוצאת.
דקודשא ברין הוא אפיק לה מכל אינון בגי מתא דכלהו וזיבין, והיא
יוצאת מכללא דלהון. ותרד העינה פתיב בה"א, רזא איהו דאערעת תמן
בירא דמרים, ובגין כף פתיב העינה בה"א וסליקו לה מיא.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

דבר אזור והנה רבקה יוצאת כמה דכתיב יוצאות לשאוב מים, אמאי יוצאות ולא הולכות ולא באות. אלא בגין דטבירין הוו כל יומא ובההיא שעתא נפקין לשאבא מיא, וסימנא נקיט בידיה.

תא זוהי, כד מטא עבדא לזרון ואשכח לה לרבקה לעת ערב הוה עידן צלותא דמנוחה. בההיא שעתא דמטא יצוק לצלאת צלותא דמנוחה, בההיא שעתא מטא עבדא לגבה דרבקה. ובההיא שעתא דמטא יצוק לצלותא דמנוחה כמלקדמין מטאת רבקה לגביה. לאשתכחא כלא באתריה דאצטריך פדקא יאות, וכלא מטא ברוא דזוכמתא, ועל דא אתא ההוא עבדא לבאר המים רוא דכתיב (שיר השירים ד) מעין גנים באר מים וזיים וגוזלים מן לבנון, ואוקימנא, וכלא רוא איהו.

רבי שמעון הוה אתי לטבריה והוה עמיה רבי אבא. אמר רבי שמעון לרבי אבא גויל, דהא אנן זומינן דבר נש ווד ימטי השתא לגבן ומלין וודתין בפומיה ואינון מלין דאורייתא. אמר רבי אבא הא ידענא דבכל אתר דמר אויל, קודשא בריך הוא משדר ליה מלאכין טסין בגדפין לאשתעשעא ביה.

עד דהוו אוילי, סליק רבי שמעון עינוי, וזמא בר נש דהוה רהיט ואויל. יתבו רבי שמעון ורבי אבא. כד מטא גבייהו, אמר ליה רבי שמעון מאן אנת. אמר ליה יודאי אנא ומקפוטקיא קאתינא ואנא אוילנא אטיטריה דבר יוזאי דאתמנון וזבריא במלין ידיען ושדרוני גביה. אמר ליה אימא ברי. אמר ליה אנת בר יוזאי. אמר ליה אנא בר יוזאי.

אמר ליה הא אוקימנא דלא יפסיק בר נש בצלותיה ביניה לבין כותלא כמה דכתיב, (ישעיה לז) ויסב וזקיהו פניו אל הקיר וגו'. ומאן דצלי אסיר למעבר ארבע אמות סביף ליה, ואוקמוה להני ארבע אמות לכל סטר בר לקמיה. ואוקמוה דלא יצלי בר נש אזורי רביה וכו' ואתמנון בכל הני מילי.

פתוז ואמר, (תהלים לט) שבעה תפלתני יי ושועתי האזינה אל דמעתי אל תוורש. מאי טעמא שבעה וכל שבע, באתר ווד כתיב שבע יי וזנני וגו',

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

והכא שמעיה תפלתני יי, בגין דהאי (דאיהו) דרזא דמקבלא כל צלותין דעלמא. והא תנינן דעבדא במזיהו עטרה ושוי לה ברישא דצדיק וזי עולמים דכתיב, (משלי י) ברכות לראש צדיק. ועל דא שמעיה תפלתני יי.

שמעיה תפלתני יי דא צלותא די בלוזש. ושועתי האוניה דא צלותא דארים בר נש קליה בעקתיה כמא דאת אמר, (שמות ב) ותעל שועתם אל האלהים. ומהו שועתם, אלא דבצלותיה ארים קליה וזקיף עינוי לעילא כמא דאת אמר, (ישעיה כב) ושוע אל ההר. וצלותא דא (דף קלב ע"ב) מתבר תרעין ודפיק (ס'אודוויק) לון לאעלא צלותיה. אל דמעתי אל תורש דא, אעיל קמי מלכא ולית תרעא דקאים קמיה, ולעולם לא אהדרו דמעין בריקניא.

תו הא כתיב הכא תלת דרגין, תפלה. שועה. דמעיה. לקביל אלין תלת אונרגין. פי גר אנכי עמך. לבתר תושב. לבתר ככל אבותי עקרא דעלמא.

תא וזוי, צלותא דבר נש מעומד, בגין דתרי צלותא זינהו וזד מיושב וזד מעומד, ואינן וזד לקביל תרין דרגין תפלה של יד ותפלה של ראש. לגבי יום ולילה וכלא וזד. אוף הכא תפלה מיושב לגבי תפלה של יד, לאתקין לה כמה (ד"א כמאן) דאתקין לכלה וקשיט לה לאעלא לזופה, הכי גמי מקשטין לה ברזא דרתיכאה ומשירייהא, יוצר משרתים ואשר משרתיו והאופנים וזויות הקדש וכו'.

ועל דא צלותא מיושב, כיון דעאלת לגבי מלכא עכאה ואיהו אתי לקבלא לה, כדין אגן קיימין קמי מלכא עכאה, דהא כדין (דרגא) דכורא אתוזבר בגוקבא, ובגין כך לא יפסיק בין גאולה לתפלה (וגאולה שמות קנו א), ותפלה

תרין דרגין אינן, רזא דצדיק וצדק יוס' ורוז'כ'.

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

ובגין דבר נש קאים קמי מלכא עלאה נטל ארבע אמות לצלותיה ואוקמוה דבשיעורא (ד"א בשיעורא) דסורטא דיוצר כלא. וכל מה דאתי בסטרא דדכורא בעי ליה לאיניש למיקם בקיוביה ואודקף (ס"א ויודקף) פגונא דא כד איהו פירע, פירע בברוק, וכד איהו זקיף, זקיף בשם, בגין לאוונאה שבונא דדכורא על נוקבא.

ותא זוהי דהא אוקמוה לא יצלי בר נש אוזורי רביה ואתמר כמה דכתיב, (דברים י) את יי אלקיך תירא. את לאכללא דבעי למדוןל מרביה פמורא דשכינתא, ודוויכו דתלמיד, רביה איהו. בגין כף בשעתא דצלותא לא ישוי ההוא מורא לקמיה, (ד"א ל"ג לצלותא) אלא מורא דקודשא בריה הוא בלחודוי ולא מורא אזורא.

ותא זוהי צלותא דמנוחה אתקין ליה יצונק. ודאי כמה דאתקין אברהם צלותא דצפרא לקבל ההוא דרגא דאתדבק ביה. וכן (ד"א כ"ד) יצונק אתקין צלותא דמנוחה לקבל ההוא דרגא דאתדבק ביה. ועל דא צלותא דמנוחה מכי נטי שמשא לננותא בדרגוי לסטר מערב.

דהא עד לא נטה שמשא לצד מערב אקרי יום מצפרא עד ההוא זמנא דכתיב, (תהלים כ"ב) ונסד אל כל היום. ואי תימא עד ונשכה, תא זוהי, דכתיב (רביה ו) אוי נא לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. כי פנה היום לקבל צלותא דצפרא דכתיב ונסד אל כל היום, דהא פדין שמשא איהו לסטר מזרח, פיון דנטה שמשא וננותא לסטר מערב, הא פדין איהו זמן צלותא דמנוחה וכבר פנה היום ואתו צללי ערב ואתער דינא קשיא בעלמא.

ופנה היום דאיהו דרגא דנוס"ד, ונטו צללי ערב דאינון דרגא דדינא קשיא, וכדין אתנורב פי מקדשא ואתוקד היכלא. ועל דא תנינו דיהא בר נש זהיר בצלותא דמנוחה דאיהו זמנא דדינא קשיא שרייא בעלמא. יעקב אתקין צלותא דערבית דהא איהו אתקין לה וזן לה בכל מה דאצטרף, ודאי וא"ו אתקין לה"א, וה"א אתונת מן וא"ו דלית לה גהורא מגרמה פלל.

ובגין כף תפלת ערבית רשות דהא אתכלילת בצלותא דיומא בגין לאתנהרא, והשתא לאו זמנא איהו. ואוקימנא לה דהא לא אתגליא גהורא

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

דף קל"ג ע"א

תא זוהי, דוד אתא ואמר אלון תלת זמנין דצלותי דכתיב, (תהלים נה) ערב ובקר וצהרים הא תלתא, ואיהו לא צלי אלא תרי מנייהו, דכתיב אשינזה ואהמה, ולא יתיר. דא לצלותא דצפרא ודא לצלותא דמנוחה, בגין כך אשינזה ואהמה דייקא. בצפרא דאיהו שעתא דיוסד סגי ליה ביוסד באשינזה, ובמנוחה דהוא שעתא דדינא קשיא בעי המייה ובגין כך ואהמה. ולבתר פד אתפליג ליליא הוה קם בשירין ותושבון פדקא (דף קל"ג ע"א) יאות דכתיב, (תהלים ס"ב) ובלילה שירה עמי והא אתמר.

קם רבי שמעון ואולו. אול ההוא בר גש בהדיה עד טבריה. עד דהו אולו, אמר רבי שמעון תא זוהי, תפלות פגוד תמידין תקנום רבנן דאנשי פנסת הגדולה, בגין דאשכונן תרי דכתיב, (במדבר כו) את הכפש אוד תעשה בבקר ואת הכפש השני תעשה בין הערבים. ואינון מתקרבין בהני תרי זמני דיומא דאינון זמנין לצלותא.

אמר ההוא צפרא הא בקדמיתא אבות תקנום להני צלותי, ומה דאתקינו אברהם ויצחק הוא עקרא, ומה דאתקין יעקב דאיהו שבוןא דאבהן אמאי איהו רשות וכל עקרא פהני.

אמר רבי שמעון הא (רכט ב) אתמר. אבל תא זוהי, הני תרי זמני דתרי צלותי לאו אינון אלא לזפרא ליעקב בעדביה, כיון דאתזברו דא ברא אנן לא צריכין יתיר, דכיון דאתיהיבת אתתא בין תרין דרועין ואתזברת בגופא לא אצטרף יתיר, ועל דא אנן בעינן לאתערא תרין דרועין בגין דאתיהיבת בינייהו, כיון דאיהי בינייהו, גופא ואתתא מלייהו בלוזישו דלא לאדפרא.

זווי שרה - Zohar Chayei Sarah

וּבְגִין כִּף יַעֲקֹב מִשְׁמֵשׁ בְּמָרוֹם תְּנִינָן. מֵאֵי בְּמָרוֹם כְּמֹה דְאֵת אָמֵר, (תהלים צב)
וְאֵתָה מָרוֹם לְעוֹלָם יִי. וְכֹלָא אִיהוּ רָזָא לְיַדְעֵי מִדִּין. אֵתוּ רַבִּי אָבָא וְהָהוּא
יִוְדְאֵי וְנִשְׁקוּ יְדוּי. אָמֵר רַבִּי אָבָא עַד יוֹמָא דִּין לָא קָאִיבְנָא בְּמִלְהָ דָּא בְּר
הַשְׁתָּא. וְכֹאֵה וּוּלְקֵי דְזֻכְרָא לְמוֹשְׁמַע לִיהָ:

וַיְבִיֵאֵה יִצְחָק הָאֵהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ. אָמֵר רַבִּי יוֹסִי הָאֵי קָרָא קְשִׁיָּא. הָאֵהֱלָה.
לְאֵהֱל שָׂרָה אִמּוֹ מִבְּעֵי לִיהָ, מֵאֵי הָאֵהֱלָה. דְּאֵהֱדַרְתַּ תַּמָּן שְׂכִינְתָּא, בְּגִין
דְּכָל זְמַנָּא דְשָׂרָה קָיִיבָא בְּעַלְמָא שְׂכִינְתָּא לָא אַעֲדֵי מִינָהּ, וְשָׂרָא הָוָה
דְּלִיקַת מִעֵרֵב שַׁבָּת לְעֵרֵב שַׁבָּת וְהָוָה נְהִיר כֹּל אֵינֹן יוֹמֵי דְשַׁבְּתָא, בְּתַר
דְּמִיתַת, כְּבַתָּה הָהִיא שָׂרָא. פִּינֹן דְּאֵתַת רַבְּקָה אֵהֱדַרְתַּ שְׂכִינְתָּא וְשָׂרָא
אֲדְלִיקַת. שָׂרָה אִמּוֹ, דְּדַמְיָא לְשָׂרָה בְּכָל עוֹבְדָהָ.

רַבִּי יְהוּדָה אָמֵר כְּמֹה דְּדִיּוּקְנִיָּה דְּיִצְחָק הָוָה כְּדִיּוּקְנִיָּה דְּאַבְרָהָם, וְכָל מֵאָן
דְּנוֹבֵי לְיִצְחָק אָמֵר דָּא אַבְרָהָם, וּוְדֵאֵי אַבְרָהָם הוֹלִיד אֵת יִצְחָק, הֲכִי גָמִי
רַבְּקָה דִּיּוּקְנִיָּה מִבְּשֵׁי הָוָה דִּיּוּקְנָא דְשָׂרָה, וּבְגִין כִּף שָׂרָה אִמּוֹ וְדֵאֵי.

אָמֵר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּכֹלָא הֲכִי הוּא, אֲבָל תָּא וּזוּי, רָזָא אִיהוּ דְאָף עַל גַּב
דְּשָׂרָה מִיתַת, דִּיּוּקְנָה לָא אַעֲדֵי מִן בֵּיתָא, וְכָל אֲתַנּוּזֵי תַמָּן מִיּוֹבָא דְּמִיתַת
עַד דְּאֵתַת רַבְּקָה, פִּינֹן דְּעֵאֱלַת רַבְּקָה אֲתַנּוּזֵי אֵת דִּיּוּקְנָא דְשָׂרָה, דְּכַתִּיב
וַיְבִיֵאֵה יִצְחָק הָאֵהֱלָה וְגו' מִיַּד שָׂרָה אִמּוֹ אֲתַנּוּזֵי אֵת תַּמָּן, וְכָל הָוָה וּזְמַי לָהּ
בְּר יִצְחָק בְּלִחוּדוּי כֹּד אַעֲיֵל תַּמָּן, וְעַל דָּא וַיִּזְנוּם יִצְחָק אֲזוּרֵי אִמּוֹ (ס"א מ"א אזורי
אִמּוֹ, אֲזוּרֵי) דְּאִמּוֹ אֲתַנּוּזֵי אֵת וְאֲזַדְּמָנָא בְּבֵיתָא, וְעַל דָּא לָא כְּתִיב אֲזוּרֵי מִיתַת
אִמּוֹ, אֲכָלָא אֲזוּרֵי אִמּוֹ.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמֵר מֵאֵי שְׂנָא דְּכַתִּיב בֵּיהּ בְּיִצְחָק וַיִּקְוֹן אֵת רַבְּקָה וְתַהִי לֹו
לְאֵשָׁה וַיֵּאֱהָבָהּ. פִּינֹן דְּאָמֵר וְתַהִי לֹו לְאֵשָׁה לָא יִדְעָנָא דְּהוּא רְזוּיִם לָהּ,
דְּהָא כָּל בְּנֵי עַלְמָא רְזוּיִם לְנִשְׁיֵיהוּ. מֵאֵי שְׂנָא בְּיִצְחָק דְּכַתִּיב בֵּיהּ וַיֵּאֱהָבָהּ.

אֲכָלָא וְדֵאֵי אֲתַעֲרוּתָא דְּרְזוּיִמוּ דְּדְּכּוֹרָא לְגַבִּי אֲתַתָּא לָאו אִיהוּ אֲכָלָא
שְׂמַמְאָלָא דְּכַתִּיב, (שיר השירים ב) שְׂמַמְאָלוּ תַנוּת לְרַאשֵׁי. וּוּשְׁרָ וְלִלְכָה כְּוֹד אֵינֹן,
וְשְׂמַמְאָלָא אֲתַעֲר רְזוּיִמוּ תְדִיר לְגַבִּי נֹקְבָא וְאֲזוּיִד בְּהָ, וְעַל דָּא אָף עַל גַּב

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

תא זוהי, אברהם כד וזמא לשרה (ס"א לרבקה) הוה מונפק לה ולא יתיר, אבל יצוק דאיהו בעלה אוזיד בה ושוי דרועיה תווחת רישה דכתיב שמאלו תווחת לראשי וימינו תונפקני. לבתר אתא יעקב ושמש ערסא ואוליד תריסר שבטין כלא פדקא יאות.

דף קלג ע"ב

ותא זוהי אבהן כלהו ברוא וזא (דף קלג ע"ב) אלו. וכלהו שמשו בארבע זשין כל ווד מנייהו, אברהם בארבע שרה והגר ותרי פלגשים. דכתיב ולבני הפלגשים אשר לאברהם, פלגשים תרי הא ארבע.

יצוק ברוא דארבע דסטירו דרבקה, דכתיב ויקחו את רבקה ווד. ותהי לו לאשה תרי. ויאהבה תלת. וינזום יצוק אנורי אמו הא ארבע. ללב כל הוו ליעקב ארבע זשין. וכלא ברוא וזא.

רבי זוהי אמר אברהם ויצוק שמשו כל ווד באתתא וזא ברוא דקודשא. אברהם בשרה, יצוק ברבקה, ולקבל תרווייהו הוי ארבע זשין ליעקב בתרין וזולקין. רבי שמעון אמר סליקו מלין לאתרייהו. דהא כלא ברוא קדישא אתעבד וכלא ברוא וזא:

ויוסף אברהם ויקחו אשה ושמה קטורה. קטורה דא היא הגר. דהא תנינן בתר דאתפרשא הגר מניה דאברהם וטעת בתר גלולי דאבוה, לבתר אתקשרא בעובדין דכשרן, ובגין כך אשתני שמה ואקרי קטורה בעובדין דכשרן, ושדר אברהם ונסבה ליה לאנתו. מכאן דשגוי שמה מכפר וזובין, ועל דא אשתני שמה.

ויוסף אברהם, מאי ויוסף, אי תיבא דעל שרה איהו דאוסיוף, לאו הכי. אלא ביומיה דשרה אודווג בהדה זמנא וזא, ולבתר תריה לה על עסקי דישמעאל, ולבתר ויוסף כמלקדמין זמנא אזורא על מה דנסיב לה בקדמיתא. וכפום דשגוי עובדהא הכי נמי שגוי שמה.

זווי שרה - Zohar Chayei Sarah

תא זווי, דאמר רבי אלעזר ויביאה יצחק האהלה שרה אמו. דאתגליא דיוקנא דשרה ויצחק אתגזום אנורי דאתגליא אמו, ודיוקנא הוה זווי כל יומא. ואברהם אף על גב דאינסיב לא עאל בההוא ביתא ולא אעיל לה להאי אתתא תמן, בגין דשפחה לא תירש גבירתה. ובאהל דשרה לא אתזוי אתתא אנורא אלא רבקה.

ואברהם אף על גב דהוה ידע דדיוקנא דשרה אתגלייא תמן, שבקיה ליצחק ההוא אהל למוזמי דיוקנא דאמיה כל יומא. יצחק ולא אברהם, הדא הוא דכתיב ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק. את כל אשר לו דייקא, דא ההוא דיוקנא דשרה בההוא משכנא.

דבר אנור ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק, רזא דמהימנותא עלאה לאתדבקה יצחק בדרגא דוולקיה כדקא יאות. תא זווי, הכא אתכליל (ס'אמא באשא) אשא במיא, ודאי אשא גטיל מיא, משמע ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק דא מיא דאתכליל באשא. ובקדמיתא אתכליל פוודא אשא במיא. אימתי, בשעתא דעקד ליה ליצחק למעבד ביה דינא כדון אתכליל אשא במיא. והשתא אתכלילו מיא באשא, למיהוי כלא רזא דמהימנותא עלאה:

ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות. מאי מתנות. אלין סטרי דרגין תתאין דאינון שמהן דסטרי רווח מסאבא בגין לאשכמא דרגין, ואסתלק יצחק על כלא במהימנותא עלאה כדקא זווי.

בני הפילגשים, אלין הוו בני קטורה פלגש בקדמיתא ופלגש השתא. רבי זוויא אבר פלגשים ממש. וישלחום מעל יצחק בנו, דלא לשלטאה לגביה דיצחק. בעודנו ווי, בעוד דהוה אברהם ווי וקיים בעלמא דלא יקטרגון ליה לבתר, ובגין דיתתקן יצחק בסטר דינא קשיא עלאה לאתתקפא על פלהו, וכלהו אתכפיין קמיה. קדמה אל ארץ קדם, בגין דתמן אינון סטרי וזרשי מסאבי.

תא זווי, כתיב (מלכים א ה) ויתרב וזכמת שלמה מוזכמת כל בני קדם. אלין אינון דהוו מבני (אינון) בני פילגשים דאברהם, והא אוקימנא דהא באינון

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

דף קלד ע"א

רבי וזקניה פתו ואמר, (ישעיה מב) מי נתן למשיסה יעקב (דף קלד ע"א) וישראל לבוזהים הלא יי וגו. תא זוהי, מוזמנא דאתוורב בי מקדשא ברכאן לא שריין בעלמא ואתמנעו, כביכול אתמנעו מעילא ותתא, וכל אינון שאר דרגין תתאין מתתקפי ואלי ושלטי עליהו דישראל בגין דאינון גרמו בוזובייהו.

האי קרא לא אתיישבן מליה דכתיב מי נתן למשיסה יעקב, פיון דאמר מי נתן למשיסה יעקב וישראל, מהו וזמאנו לו, וזמאו לו מבעי ליה, ואי אמר וזמאנו לו, מאי ולא אבו, ולא אבינו מבעי ליה.

אלא בשעתא דאתוורב מקדשא ואתוקד היכלא ועמא אתגלי, בעיא שכינתא לאתעקרא מדוכתה ולמיהך עמהון בגלותא, אמרה איהך בקדמיתא למוזמי ביתאי והיכלאי ואפקוד על דוכתי דכהני וליאי דהו פלוזין בביתאי.

אמר רבי אלעזר בההיא שעתא אסתפלת כנסת ישראל לעילא וזמאת דבעלה אסתלק מנה לעילא לעילא, גזרתת לתתא עאלת בביתא ואסתפלת בכל אינון דוכתי, ואשתמע קלא לעילא לעילא ואשתמע קלא לתתא. הדיא הוא דכתיב (ירמיה לא) קול ברמה נשמע נהי בכי תמורורים רוול מבכה על בגיה וגו' ואוקמוה.

פיון דעאלת בגלותא אסתפלת בעמא וזמאת דדווקי לון ורמסי לון בגלותא בין רגליהו דשאר עמין, כדין אמרת (ישעיה מב) מי נתן למשיסה יעקב וגו. ואינון אמרין הלא יי זו וזמאנו לו. והיא אמרת ולא אבו בדרכיו הלוח ולא שבעו בתורתו.

ובשעתא דזמין קודשא בריך הוא למפקד על עמיה, כנסת ישראל תיתוב בן גלותא בקדמיתא (אמר ליה קודשא בריך הוא) תיהך לביתא, בגין דבית המקדש

זוהי שרה - Zohar Chayei Sarah

עַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְבָנִי בִּי מִקְדָּשָׁא בְּקַדְמִיתָא וַיִּתְקִין הַיְכָלָא וַיְבָנִי
קַרְתָּא דִּירוּשָׁלַם, וּלְבַתֵּר יוֹקִים לָהּ מֵעַפְרָא. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (תהלים קמז)
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יי וְגו'. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתֵּר גְּדוּזֵי יִשְׂרָאֵל יְכַסֵּם,
וַיִּבְנֵה לָהּ (ישעיה נב) הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפְרֵי קוּבֵי יְרוּשָׁלַם וְגו'. וַיִּתְכַּנֵּשׂ גְּלוּתֵהוּן
דִּישְׂרָאֵל. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יי, בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר גְּדוּזֵי
יִשְׂרָאֵל יְכַסֵּם. וְכִדִּין הָרוּפָא לְשַׁבּוּרֵי לֵב וּמוּזַבֵּשׁ לְעַצְבוּתָם דָּא תּוּזִיית
הַמַּתִּים. וְכַתִּיב, (יוזקאל לו) וְאֵת רוּזֵי אֶתְּן בְּקַרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בְּזוּקֵי
תִּלְכוּ וְגו'. בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: (ע"כ פְּרִשְׁתּוֹ זוּזֵי שָׂרָה)